

“Ortaokul Çocuk Dergisi”

KARPUZ

Bol Çekirdekli Yeni Mahsul

**Temizlik
kalpten
başlar**

ISSN 2792-0356

9 772792 035003

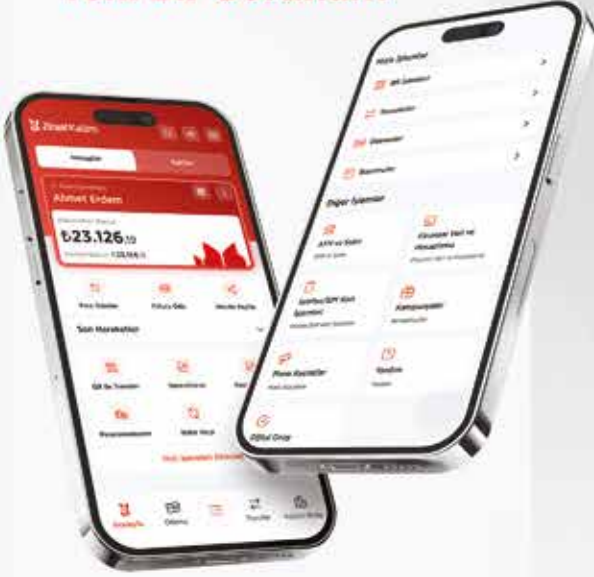
SAYI 5

Aralık - Ocak - Şubat

MAMMET DEMİR

Katılım Mobil Yenilendi

Mobil Bankacılığa
Yeni Bir Boyut
Yeni Bir Görünüm

Geleceğe
Güvenle Dokun

 Ziraat Katılım

Katılım Mobil'i
Hemen İndir

KARPUZ

Bol Çekirdekli Yeni Mahsul

YIL: 6 • SAYI: 5 • Aralık-Ocak-Şubat 2026 FİYATI: 50 ₺
ISSN: 2792-0356

İmtiyaz Sahibi

Önder İmam Hatipliler Derneği Adına
Abdullah Ceylan

Genel Yayın Yönetmeni

Muhammed Akaydın

Genel Koordinatör

Muhammed Ensar Sözcün

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Resul Çiftci

İletişim Direktörü

Esra Zeynep Akgün

Yayın Kurulu

Ahmet Ercan
Fatma Hazan Türkkol
Kübra Taşkıran
M. Ahmet Demir
Muhammed Akaydın

Editörler

Fatma Hazan Türkkol
Kübra Taşkıran
Muhammed Akaydın

Uzman Psikolog

Kübra Taşkıran

Çizgi Roman

Ahmet Ercan

Atölye Balık

Görsel Yönetmeni, Tasarımcı ve Çizerleri

Ceyda Akdeniz
Elif Nas Hisoğlu
Fatma Betül Kanat
Feride Nur Dökmetaş
Rüveyda Ekener
Saliha Ravza Kahraman
M. Ahmet Demir

Abonelik için:

0 (212) 521 19 58

Basım

Kültür Sanat Basımevi, Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi
ZB-7-9-11 Topkapı/ Zeytinburnu/İstanbul
Davutpaşa V.D. 605 050 6155
Telefon: 0212 674 00 21-29-46
www.kulturbasim.com

İletişim:

Karpuz Dergisi
Akşemsettin Mh. Şair Fuzuli Sk. No:22 Fatih/İstanbul
instagram.com/ karpuzdergi
facebook.com/ karpuzdergi

Karpuz Dergisi; çocuklara yönelik üç aylık, eğitici ve eğlenceli içerikler sunan bir yayımdır.

Yayımlanan tüm yazı, haber ve fotoğrafların her türlü telif hakkı Önder İmam Hatipliler Derneği'ne aittir. İzin alınıp kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir. Yayımlanan yazıların dil, bilimsel içerik ve hukuki sorumluluğu yazarlarına aittir.

Temizlik

kalpten başlar

► Muhammed Akaydın

Bismillâhırrahmânırrahîm.....

Sevgili arkadaşlar, mis gibi, tertemiz, yeni mahsul Karpuz yeniden karşınızda! Ama bu kez biraz farklıyız..... Bu sayımızda sadece sayfalarımız değil, dünyamız ve kalbimiz de temiz olsun istedik.

Sahi, temizlik deyince aklınıza ne geliyor?

Odanızı toplamak mı?

Ellerinizi yıkamak mı?

Yoksa abdest almak mı?

Bence hepsi ama biraz daha fazlası da var.

Bu sayımızın teması "Temiz Dünya".....

Ama merak etmeyin, yalnızca süpürgeyle, bezle, sabunla anlatmadık temizlik işini. Çünkü biz biliyoruz ki asıl temizlik kalpten başlar. Kalp temizse el de temiz olur dil de dünya da.....

Bu sayıda sizlerden gelen çok güzel yazılarımız var..... Mesela, "Abdestli Genç".....

Sadece yüzünü yıkayan değil, niyetini de arındıran bir genci anlatıyor. Üstelik abdest alırken bile suyu israf etmemeyi hatırlatıyor bize..... Çünkü Peygamber Efendimiz (sav) bize bunu öğretiyor, değil mi?

Bazı yazılarımızda temizlikle iman arasındaki bağı konuştuk. Bazılarında çevre bilincini ve sorumluluğu..... Bazılarında ise israfı, tutumluluğu, suyun ne kadar kıymetli olduğunu..... Evin temizliği var, odanın temizliği var, bedeninin temizliği var..... Ama bir de kalbin temizliği var ki, işte o hepsinden önemli.

Dünyamız kirlenmesin diye yazdık bu sayıyı.

Çöplerden, israftan, umursamazlıktan biraz uzak duralım diye.....

İylilikle, düzenle, tertiple, sorumlulukla yaklaşalım diye.....

Ama bu dergiyi asıl güzelleştiren ne biliyor musunuz?

Tabii ki sizsiniz.

Bu sayfaların çoğu sizin kaleminizden çıktı.

Düşündünüz, yazdınız, düzelttiniz, yeniden denediniz.....

Belki ilk yazıydı, belki onuncu..... Ama hepsi cesaret işi!

Şunu unutmayın:

Yazmak sadece kelime dizmek değildir.

Yazmak, kalbinden bir şey bırakmaktır.

O yüzden kapımız sizlere ardına kadar açık.

Yazısı olan, şiiri olan, fikri olan herkese açık.

Yazın, gönderin, konuşalım, düzeltelim, birlikte güzelleştirelim.

Şimdilik benden bu kadar arkadaşlar.

Dünyayı da kalbinizi de tertemiz tutmanız duasıyla.....

Bir sonraki sayıda görüşmek üzere; yere göğe sığmayan ama sizin minicik kalbinize sığan Allah'a emanet olun.

İÇİNDEKİLER

SUYUN FRENİ.....**6**
Meryem Aybüke Yılmaz

O, "OL" DEDIĞİNDE.....**7**
Muhammed Emir Özcan

ABDESTLİ GENÇ**8**
Ahmed Yusuf Akaydın

DÜNYA KİRLENMESİN DİYE**9**
Ahmet Selim Oner

YENİLENEBİLİR ENERJİ KAYNAKLARI **10-11**
Saliha Ravza Kahraman

ÖMÜRLÜK SADAKA**12**
Fatma Nur Tarak

EKOLOJİK BULMACA**13**
Hilal Genç

TEMİZ KALPLERİN TEMİZ DÜNYASI **14**
Veysel Hayta

KÜÇÜK YARDIM, BÜYÜK KAZANIM **15**
Nursima Akın

SUYU TEMİZ TUTALIM **16-17-18-19**
Gülsüm Sezgin/Çizgi: Fatma N. Dökmetaş

BİLİM VE KUR'AN AYNI NOKTADA:BÜYÜK PATLAMA **21**
Aylin Otay

15 SANIYE **22-23**
Süleyman Hamza Özdil

BİR DAMLA SU, BİR DAMLA HAYAT! **24**
Nurcan Yıldırım

GERİ DÖNÜŞÜM DEDEKTİFİ **25**
Hilal Genç

TEMİZ KALBİN SIRRI **26-27**
Ayşenur Sözgen

BÜYÜYEN KİM, BÜYÜTEN NE? **28**
H. Salih Zengin

KUYRUKLU YÜZ **29**
Meryem Can

TEMİZ KALP-TEMİZ DÜNYA **30-31**
Feyza Şahin

YAPRAKLARIN MEVSİMİ **32-33**
Duygu Unal

KENDİN YAP **34-35**
Elif Naz Hisoğlu

SU DUADIR **36-37**
Betül Akaydın

İYİLİK TIMİ **39**
Vildan Uluçay

İSRAF VE KIYMET BİLMEMEK **40**
Salih Yiğit Satır

Kendini Tanıma Testi
Ahmet Ercan

YAPRAKLARIN MEVSİMİ
DUYGU ÜNAL

BÜYÜK ÖDÜL
Meryem Karasu

MÜSLÜMANA YAKIŞAN **41**
Mehmet Akif Haktanır

NE GÜZELSİN DÜNYA! **42-43**
Erva Kartal

KENDİNİ TANIMA TESTİ **44-45-46-47**
Yaz-Çiz: Ahmet Ercan

DİKKAT TESTİ: 10 FARKI BUL **48**
Ceyda Akdeniz

DÜNYA KADAR BÜYÜK BİR EMANET **49**
Bahar Demirci

DÜNYANIN AYNASI: KALP **51**
Zeynep Yolcu

DOĞA BANA EMANET KÜÇÜK BİR ADIM **52-53**
Ayşe Saliha Emon

BÜYÜK ÖDÜL **54**
Meryem Karasu

PELERİNİN HAKKINI VERMEK **55**
Zehra Elveren

GÜZELLİK VE TEMİZLİK **56**
Yunus Emre Adağ

ZAMANLAR VE GEZEĞENLER ARASINDA **57**
Ayşe Kerime Kipritci

HİÇBİR İYİLİK BOŞA GİTMEZ **58**
Hilal Korkular

SU FİLTRESİ DENEYİ / HADİ KOMPOST YAPALIM **59**
Hazırlayan ve Çizen: Rûveyda Ekener

TEMİZ KALP, TEMİZ DÜNYA! **60-61**
Ahmet Yusuf Gündoğdu

ATIKLARI AYIR DÜNYAYI KURTAR **62**
Saliha Ravza Kahraman

EN YAKIN DOST **63**
Sare Köse

DÜNYAYA KARŞI SORUMLUYUZ **64**
Erva Aydın

SU DÖNGÜSÜ / SU İSRAFINI AZALTALIM **65**
Hazırlayan ve Çizen: Rûveyda Ekener

İSİMSİZ SÜPER KAHRAMAN **66**
Berkin Ali Kaya

DÜNYA'MIZI KİRLETMEYELİM! **67**
Buğlem Özkılıç

MAVİ DÖNGÜNÜN GİZEMLİ KİTABI **68**
Sevim Sarıçam

BAŞÖRTÜSÜ KARDEŞLİĞİ **69**
Fatma Hazan Türkkol

SUYUN FRENİ

Meryem Aybüke Yılmaz / 6D
İTO Hüma Hatun İmam-Hatip Ortaokulu

Su, hayata can katan en büyük nimettir.

Su varsa hayat vardır yoksa sessizlik.....

Susuz kalan toprak filizlenmez, susuz kalan insan güçsüzleşir.

Biz suyla büyür, suyla canlanırız. Su, yarınların ilacıdır.

Her şeyin bolluğu olabilir ama suyun bolluğu olmaz. Su bol diye hoyratça kullanılamaz. Çünkü su israf edilirse, gelecek eksilir. Bu yüzden suyu temkinli, idareli ve hesaplı kullanmalıyız. Değerini bilmeden harcanan her damla, doğadan eksilen bir nefestir.

Peygamberimiz (sav), akan bir nehirde bile abdest alırken suyun israf edilmemesini öğütlemiştir. Bu Hadis-i Şerif bize şunu öğretir: Önemli olan yoklukta dikkatli olmak değil, varlıkta ölçüyü koruyabilmektir. Nehir önümüzde aksa bile, hesabı unutmamak gerekir.

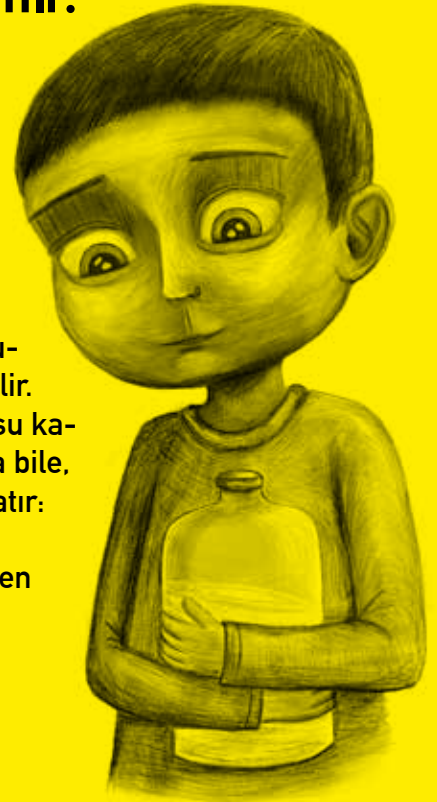
Su; candır, kandır, fidandır, hayattır.

Irmaklarımız, nehirlerimiz, denizlerimiz dünyamızın nefesidir. Bir damla suyu bile boşuna harcamamak gerekir. Çünkü harcanan her damla, aslında bizim geleceğimizden eksilir. Güzel bir gelecek ancak suyla mümkündür.

Hayatta her şeyin bir ölçüsü ve hesabı vardır. Ölçüyü iyi ayarlarsak, nimet de bereketlenir. Allah'ın bize verdiği her nimeti şükürle ve bilinçle kullanmalıyız. Kıymetini bilmek, nimeti korumaktır. Kıymeti bilinmeyen nimet ise bir gün yokluğa dönüşebilir. Su, en büyük hazinemizdir. Elmaslar, yakutlar, pırlantalar bile su kadar değerli değildir. Çünkü susuz bir hayat olmaz. Hazinesen olsa bile, su yoksa hayat devam etmez. Bu Hadis-i Şerif bize şunu hatırlatır: Suyuna sahip çık, varlıkta şükret.

Hedefi tam on ikiden vurmak gibi suyu doğru kullanırsan elinden kaymaz. Kaymazsa yarınlar yeşerir, umutlar çoğalır.

Su gibi aziz olmanın yolu, suyu aziz bilmektir.

Çizer: Ceyda Akdeniz

O, "OL" DEDIĞİNDE

Muhammed Emir Özcan / 6B

Akif İnan Anadolu İmam-Hatip Ortaokulu

Gözünü aç, bak şu uçsuz semaya,
Güneş bir altın mühür, ışık saçar Dünya'ya.
Kim dikti bu tavanı, direksiz ve sıvasız?
Kim tutar bulutları, kanatsız ve yuvasız?
Düşün ki gökyüzü, dev bir mavi deniz,
Rabb'imiz oradan izler, korur her an hepimizi.
Aniden bir rüzgâr eser, bulutlar ağırlaşır,
Mavi renkli damlalar birbiriyle yarışır.
O su ki hayat verir, can katar her bir cana,
Toprak hemen uyanır, selam durur bu işe.
İşte o an yeryüzü, bin bir renge bürünür,
Rabb'imizin sanatı, her bir dalda görünür.
Hayal et bir bahçeyi, içi neşe ve huzur,
Her bir ağaç altında, sanki birer taht durur.
Sarı, pembe çiçekler, gülümserler hep bize,
Laleler boyun bükmüş, gelmişler sanki bir bir dize.
Biz döksek de kovayla, binlerce ton o suyu,
Ağaçlar hiç büyümezdi, olmasaydı bu mucize.
Kim boyadı gülleri, o kıpkırmızı renge?
Kim kurdu bu evrende, böyle hassas bir denge?
Bizim gücümüz yetmez, bir yaprak yaratmaya,
Onu tutup topraktan, Güneş'e uzatmaya.
Bir elmanın tadını, kim koydu ki içine?
Şükretmemek olur mu böyle güzel bir nimete?
Allah'tan başka kim yaratabilir bunları?
Bunca büyük mucize, hiç sahipsiz kalır mı?
Her şey muhtaçtır, O yüce ilaha.
Kuşlar kanat çırparken, ismini zikrederler,
Kuzular meleşerek, O'na doğru giderler.
Yerdeki karıncadan, gökteki koca aya,
Her şey selam gönderir, O Büyük Mevla'ya.
Suyu indiren O'dur,
Bahçeyi kuran O.

Çizer: Ceyda Akdeniz

Gönülleri ferahlatan, ışığı yakan O'dur.
Rabbimiz her bir dalı, meyve ile doldurur,
Susuz kalan toprağı, rahmetiyle doyurur.
Ağaçlar ki bir ordu, yeşil elbiseleriyle,
Zikrederler Allah'ı, rüzgârın sesleriyle.
Gönülçelen bahçeler, ne güzeldir bakması,
Ne hoştur bir çiçeğin, topraktan çıkması.
Sen de bir çiçek gibi, O'na aç ellerini,
Sevgiyle doldur, temizle dilini.
O yarattı her şeyi, bizlere hediye etti,
Bir tek "Elhamdülillah", tüm bedele yetti.
Bu bahçeler şahittir, O'nun sonsuz gücüne,
Hayran kalmamak elde mi, bu sanatkârın işine?

ABDESTLİ GENÇ

Ahmed Yusuf Akaydın / 6D
Akif İnan Anadolu İmam-Hatip Ortaokulu

Abdest, sadece bedenimizi değil ruhumuzu da manevi kirlere arındırır.

Kur'an-ı Kerim'de Allah Teala, **"Ey iman edenler! Namaz için kalktığınızda, yüzünüzü, dirseklere kadar ellerinizi yıkayın, başınızı mesh edin, topuklara kadar yıkayın."** buyuruyor. (Maide Suresi 5/6)

Hazreti Muhammed (sav) ise bir Hadis-i Şerif'te şöyle buyuruyor: **"Şüphesiz ki benim ümmetim; kıyamet gününde, abdest izlerinden dolayı yüzleri nurlu, elleri ve ayakları parlak olarak çağrılacaktır. Nurunu arttırmaya gücü yeten kimse bunu yapsın!"** (Müslim, Tahâret, 35)

Onun için bir mümini diğer insanlardan ayıran en önemli özelliklerden biri abdesttir. Müminler daima abdestli olmaya çalışmalıdır.

Yine Peygamber Efendimiz (sav): **"Allah temizdir, temizliği sever."** buyurmaktadır. (Dârimî, Tahâret, 2)

Abdest ile bedenimizin en çok kirlenen ve mikroplara maruz kalan uzuvlarını temizlemekle birlikte ruhumuzu da temiz tutmuş oluruz. Çünkü abdest, maddi ve manevi olarak mümini temizler.

Su, Allah tarafından bize verilen bir nimet

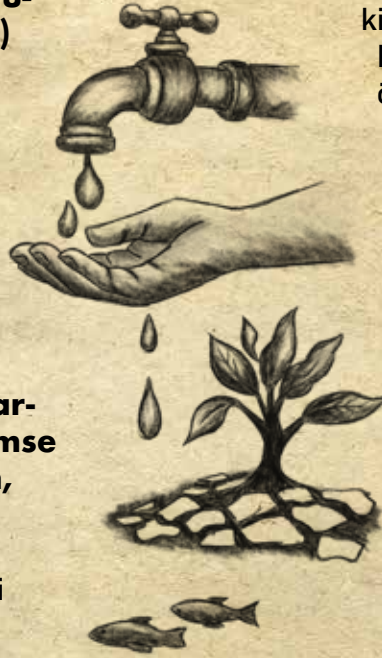
ve şükür sebebidir. Abdest alırken kullanılacak suyun miktarında bile bir ölçü vardır. Peygamber Efendimiz'in (sav), **"Nehir kenarında bile abdest alıyor olursanız, suyu israf etmeyiniz."** (İbn Mace, Tahâret 48) buyurmasına ve abdestin adabına bakacak olursak; suyu avucumuza alıp, kolları avuç ortasından akıtılan suyla ve kollarda hiç kuru yer kalmadan sıvazlayarak yıkandığını görürüz.

Kendimden örnek vermem gerekirse ben, Akif İnan Proje İmam Hatip Ortaokulunda hafızlık öğrencisiyim. Hafızlık yapan birinin de sürekli Kur'an'la iç içe olmasından dolayı her an abdestli olmaya daha çok önem vermesi gerektiğine inanıyorum. Abdestli olma alışkanlığının hafızlığı çok daha kolaylaştırdığını da tecrübe ederek öğrendim. İmam Gazzali, **"Abdest üzerine abdest almak, nur üstüne nurdur."** ve **"Abdestini tazeleyen iman tazelendi olur."** diyor.

Bu bilgileri öğrendiğimden beri Allah'ın izniyle abdestli olsam bile, yorulduğumda veya zorlandığımda yeniden abdest alıyorum ve bunun çok faydasını görüyorum.

Bizim için hem hayat hem temizlik kaynağı olan su için Rabb'im'e sonsuz şükrediyorum.

Allah; dünyanın çeşitli ülkelerinde açıklıkla, savaşa, susuzlukla imtihan olan, kaygısızca abdest almaya hasret kardeşlerimizin yardımcısı olsun.....

DÜNYA KİRLENMESİN DİYE!

Ahmet Selim Öner / 5B
Akif İnan Anadolu İmam-Hatip Ortaokulu

Çizer: Hilal Genç

“Allah güzeldir, güzelliği sever.” Hadis-i Şerif’i bize, Allah’ın yarattığı her şeyde bir güzellik olduğunu ve bu güzelliği korumanın bizim görevimiz olduğunu hatırlatır. İşte bu Hadis-i Şerif’ten yola çıkarak, “Dünya kirlenmesin!” demek, sadece çevreyi değil, kalplerimizi de temiz tutmak anlamına gelir. Dünya, Allah’ın bize emanet ettiği büyük nimetlerden biridir. Gökyüzünün maviliği, ağaçların yeşili, kuşların cıvıltısı, denizlerin sonsuzluğu hep bu güzelliklerin birer örnekleridir. Sabah uyandığımızda pencereden içeri giren temiz hava, yağmurdan sonra toprağın kokusu bize Allah’ın güzelliğini fısıldar.

Fakat ne yazık ki insanlar bazen bu güzelliğin nasıl bir nimet olduğunu fark etmeden onu kirletir. Dahası yere atılan bir çöp sadece görüntüyü bozmaz. O çöp, bir kuşun yuvasını bozabilir, bir kedinin canını yakabilir, bir çiçeğin büyümesini engelleyebilir. Sonuç olarak sorumsuzca davranışlar yüzünden dünyanın hem güzelliğine hem de düzenine büyük zararlar verilir. Dolayısıyla denize atılan bir plastik, balıkların yaşamını tehdit eder. Oysa Allah güzelliği sever ve bizden de güzelliği korumamızı ister. Dünya kirlenmesin diye atacağımız her adım, Allah’ın sevdiği bir davranış olur.

Dünyanın büyüklüğü karşısında, “Ben tek başıma ne yapabilirim ki?” diye düşünebiliriz. Ama küçük iyilikler büyük değişimlerin başlangıcıdır. Çöpü yere atmamak, çevremizi temiz tutmak, ağaçları kırmamak, suyu boşa akıtmamak..... Bunların hepsi Dünya’yı korumanın sessiz ama güçlü yollarıdır. Hem bazen bir kişi dikkatli olursa, başkaları da ondan görür ve onu örnek alır. Böylece ufak bir iyilik büyür gider. Dünya kirlenmesin diye hepimize büyük görevler düşüyor. Allah güzeldir ve güzelliği sever. O hâlde biz de Dünya’yı temiz tutarak hem doğayı hem de kalbimizi güzelleştirebiliriz.

YENİLENEBİLİR ENERJİ KAYNAKLARI

Hazırlayan ve Çizen
Saliha Ravza Kahraman

10

Güneş Enerjisi

Güneşten gelen ışık, güneş panelleri tarafından elektrik enerjisine dönüştürülür. Bu enerji hiç bitmez ve doğayı kirletmediği için çevreci bir güç kaynağıdır.

Su Enerjisi

Su enerjisi akan suyun gücüyle elektrik üretmektir. Barajlarda biriken su yüksekten dökülürken dev pervaneleri (türbinleri) hızla döndürür ve bu hareket elektriğe dönüşür.

Rüzgâr Enerjisi

Rüzgâr enerjisi, esen rüzgârın dev pervaneleri döndürerek elektrik üretmesidir. Doğaya zarar vermez, duman çıkarmaz ve rüzgâr, estiği sürece asla bitmez.

ÖMÜRLÜK SADAKA

Fatma Nur TARAK / 6F

İTO Hüma Hatun İmam-Hatip Ortaokulu

Mehmet 6. sınıfa gidiyordu ve derslerini çok seviyordu. Bir gün Din Kültürü dersinde öğretmeni, "Bir Müslüman bir ağaç diker veya ekin eker ve ondan insan, hayvan ve kuş yerse bu sadakadır." dedi. Mehmet'in gözleri parladı, "Ben de iyilik yapmak istiyorum." diye düşündü. O gün bu Hadis'i Şerif hakkında düşündü, küçük de olsa bir şeyler yapmak istiyordu. Ertesi sabah Mehmet, din kültürü öğretmenin söylediği Hadis'i Şerif'i anne ve babasına söylemeye karar verdi. Annesi bir yandan patates kızartıyor bir yandan da sofrayı kuruyordu. Babası ise koltuğuna oturmuş gazetesindeki gündem haberlerini okuyordu. Mehmet, babasının ne okuduğunu merak ettiğinden gazeteye bir göz gezdirdi ve oradaki haber gözüne çarptı.

Ha-
berde,
"Bugün

Millî
Ağaçlan-

dırma Günü! Tüm öğrenciler, öğretmenler ve vatandaşlar gelin bir fidan dikin yeşil bir gelecek için el ele verelim!" diyordu. Haberi gördüğü an mutluluktan havaya uçtu. Bu, onun için bir fırsattı. Hemen ar-

dından öğretmenin anlattığı Hadis'i Şerif'i ve haberi anne ve babasına söyledi. Onlar da bu habere çok sevindi. Fidan dikmek için çok heyecanlı olduklarını söylediler. Babası güvenilir kaynaklardan bu haberi araştırdı. Yetkililerle iletişime geçti, ardından fidan dikmek için buluşacakları yere gittiler. Düz bir araziydi ama diktikleri fidanlarla bu arazinin yeşereceğini düşündüler. Tek onlar da değildi bir sürü insan vardı hepsinin de tek bir amacı vardı.

Doğamızı korumak ve yeşil ağaçlar dikmek... Hemen işe koyuldular ve onlara verilen kazma küreklerle toprağı kazıp fidanlarını diktiler. Sadece fidan dikmediler; insanların, hayvanların ve kuşların yiyebileceği ekinler de ektiler. Böylece yedikleri her bir meyveden sadaka vermiş gibi sevap kazanacaklardı. Akşama kadar çok yorulmuşlardı ama buna değdi. Eve

gittikle-
rinde
içle-
rini

huzur ve
mutluluk kapladı

ve böylece gün sona erdi.

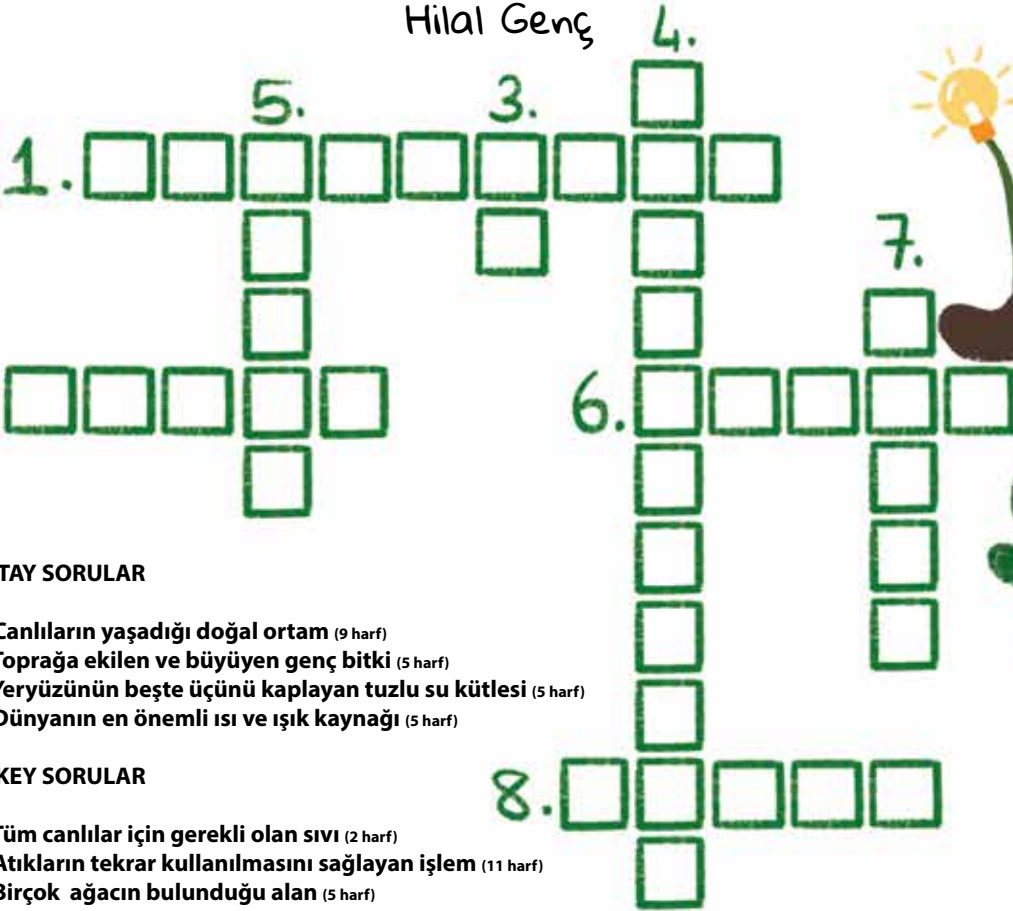
Sen de doğaya destek olmak istiyorsan:

**DİK BİR FİDAN,
AL BİR SADAKA SEVABI!**

EKOLOJİK BULMACA

Hazırlayan ve Çizen
Hilal Genç

YATAY SORULAR

- 1-Canlıların yaşadığı doğal ortam (9 harf)
- 2-Toprağa ekilen ve büyüyen genç bitki (5 harf)
- 6-Yeryüzünün beşte üçünü kaplayan tuzlu su kütlesi (5 harf)
- 8-Dünyanın en önemli ısı ve ışık kaynağı (5 harf)

DIKEY SORULAR

- 3-Tüm canlılar için gerekli olan sıvı (2 harf)
- 4-Atıkların tekrar kullanılmasını sağlayan işlem (11 harf)
- 5-Birçok ağacın bulunduğu alan (5 harf)
- 7-Yere kökleriyle tutunup tohum veren canlıların genel adı (5 harf)

TEMİZ KALPLERİN TEMİZ DÜNYASI

Veyssel Hayta / 5A

Akif İnan Anadolu İmam-Hatip Ortaokulu

Temizlik, hayatımızda çok önemli bir yere sahiptir. Büküklerimiz bize Peygamberimizin (sav), "Temizlik imanın yarısıdır." Hadis-i Şerif'ini hatırlatırdı. Bu söz bize hem bedenimizi hem de kalbimizi temiz tutmamız gerektiğini anlatır.

İnsan içinden temiz olursa davranışları da güzel olur ve çevresine iyilik yayar. Temiz bir kalbi olan insanların yaşadığı dünya da güzelleşir. Günlük hayatımızda temizlikle ilgili birçok örnek vardır. Sabah uyandıığımızda yüzümüzü yıkar, dişlerimizi fırçalarız. Okula gitmeden önce temiz kıyafetler giymeye dikkat ederiz. Bunları yaptığımızda kendimizi daha iyi hissederiz. Mesela dişlerimizi düzenli fırçalamazsak dişlerimiz ağrır ve doktora gitmek zorunda kalırız. Ama temizliğimize dikkat edersek hem sağlıklı oluruz hem de öz güvenimiz artar. Temizlik sadece bedenimizle ilgili değildir. Odamızı toplamak, eşyalarımızı düzenli

kullanmak da temizliğin bir parçasıdır. Örneğin, odam temiz olunca ders çalışmak daha kolay olur. Masamda kitaplarımı düzenli durduğunda ödevlerimi daha hızlı yaparım. Bu da temizliğin hayatımızı kolaylaştırdığını gösterir.

Kalp temizliği de en az beden temizliği kadar önemlidir. Yalan söylememek, arkadaşlarımızı kırmamak, kimseyle alay etmemek kalbimizi temiz tutar. Mesela bir arkadaşımız düştüğünde onunla dalga geçmek yerine yardım edersek, kalbimiz temiz olur. Bu davranışlar sınıfımızda ve okulumuzda güzel bir ortam oluşmasını sağlar. Çevre temizliği de çok önemlidir. Yere çöp atmamak, parkları temiz kullanmak dünyamızı korur. Piknikten sonra çöplerimizi toplarsak doğa daha güzel kalır. Temiz bir çevrede yaşamak herkesin hakkıdır. Sonuç olarak temizlik hem sağlığımız hem mutluluğumuz, hem de dinimizin emri olduğu için gereklidir.

KÜÇÜK YARDIM, BÜYÜK KAZANIM

Nursima Akın / 6F

İTO Hüma Hatun İmam-Hatip Ortaokulu

Peygamber Efendimiz (sav), insanlara hem Allah'a ibadet etmelerini hem de yardımsever olmalarını öğütlemiştir. Onun ahlakı, merhameti ve saygısı çevresindekilere örnek olmuştur. Peygamberimiz (sav), bir Hadis-i Şerif'inde şöyle buyurmuştur: **“Yoldan eziyet veren bir şeyi kaldırmak imandandır.”** Bu söz kısa olsa da içinde derin bir anlam taşır. Bu Hadis-i Şerif'te “eziyet veren” ifadesi yolda insanlara veya canlılara zarar verebilecek veya işlerini zorlaştıracak engelleri ifade etmektedir. Peygamberimizin (sav), bu Hadis-i Şerif'inden çıkarılabilecek mesaj şudur: Müslümanlar sadece namaz, oruç gibi ibadet etmekle klasik anlamda değil insanlara ve canlılara yardım etmekle de sorumludur. İnsanlar sadece kendini değil başkalarını da düşünmelidir. İman sadece kalpten gelen sevgi ve inançla oluşmaz güzel davranışlarla da ortaya çıkar. Aslında bu Hadis-i Şerif, dinimizde çevremize ve diğer insanlara hizmet etmenin çok büyük bir önem taşıdığını gösteriyor. Peygamberimiz (sav) bir Hadis-i Şerif'inde şöyle buyurdu:

“Bir kimse yol üzerinde bir ağaç dalı gördü. ‘Allah’a yemin ederim ki, bunu Müslümanları rahatsız etmemesi için buradan kaldıracam.’ dedi ve kaldırdı. Bu yüzden cennete nail oldu.”

Bu olaya baktığımızda Allah, bize bir sürü fırsat sunuyor. Bu olayda anlatıldığı gibi küçük bir dal parçası cennete açılan kapılardan biri olabiliyor. Peygamberimizin (sav) söylediği, **“Yoldan eziyet veren bir şeyi kaldırmak imandandır.”** Hadis-i Şerif'i günlük hayatımızda uygulanırsa çevremiz daha temiz olur. Etraftaki çöpleri ve rahatsızlık veren şeyleri almak Peygamberimizin (sav) söylediği Hadis-i Şerif'leri önemseyeceğimizi ve dinimizde de temizliğin önemli olduğunu gösterir. Aynı zamanda yoldan rahatsızlık veren bir şeyi almak insanın kişiliğini yansıtan bir durumdur. Sonuç olarak bu Hadis-i Şerif; dinimizin yardımlaşma, merhamet, empati ve temizlik gibi değerlere de önem vermiş olduğunu ve Peygamberimizin (sav) de bu özelliklere sahip olduğunu gösterir.

SUYU TEMİZ TUTALIM DENİZLERİ TEMİZ TUTALIM

Gülsüm Sezgin (Çocuk Yazarı) Yazdı,
Feride Nur Dökmetaş Çizdi

Sahilde durup uzakları seyrederken insanlar genelde denizin güzelliğine odaklanır. Mas-mavi ve ışıltılı. Bazen amansız dalgalı bazen çarşaf gibi sakin ve kıpırtısız.

Dışarıdan bakınca görünen bundan ibaret olabilir. Ama aslında çok daha fazlası.

O mavi güzellik; derinlerinde muhteşem bir düzen, mükemmel bir yaşam ağı barındırıyor.

Karada dağlar, ovalar ya da bir şehirde cad-deler, sokaklar, parklar nasıl birbirine bağ-lylsa denizde de canlılar, bitkiler, akıntılar ve hatta görünmeyen minicik canlılar birbiriyle irtibatlı.

Ve işte tüm bu sistemin adı: "Ekosistem".

Kulağa karışık geliyor olabilir ama aslında basit: Bir yerde yaşayan canlıların ve onları etkileyen her şeyin -su, ışık, sıcaklık, besin, hava gibi- birlikte kurduğu büyük düzenin ta kendisi.

Sualtı Ekosistemi

Sualtıdaki hayat, tıpkı yeryüzündeki gibi kendi içinde kurallara sahip. Hem heyecanlı bir av-avcı ilişkisi var hem de her canlının, diğerinin yaşamına katkı sağladığı bir düzen. Kıyıya yakın sığ yerlerde yosunlar ve deniz çayırları..... Denizin "yeşil mutfağı" gibidir. Güneş ışığını kullanıp oksijen üretirler, aynı zamanda avcısından kaçanlara saklanacak yer sağlarlar. Küçük balıklar o yeşillikler arasında saklambaç oynarlar.

Büyük balıklar, küçükleri kovalarken bir yan-

dan da denizin dengesini kurarlar. Deniz kuşları, deniz yüzeyinden avlanır. Kıyıya yakın kabuklular kumun içinde yaşar. Yani denizdeki her canlı, bir domino taşı gibi diğer bir canlıyı etkiler.

Ekosistemi anlamamanın en eğlenceli yolu şu soruyu sormaktır: "Kim kimi yiyor?"

Ama bunu cevaplamak sanıldığı kadar kolay değildir.

Her zaman her şey sadece "yemek" değildir; bazen "temizlemek" de bir yan amaçtır veya sonuçtur. Mesela bazı canlılar denizin diplerini karıştırır, bazıları yosunları yer, bazıları ölü canlıları parçalar. Böylece Allah'ın kurduğu sistem tıkır tıkır işler ve doğada bir temizlik ekibi kurulur. Biz bu ekibin işini zorlaştırdığımızda yani denize yabancı maddeler karıştırdığımızda düzen şaşmaya başlar.

Sualtının İstenmeyen Misafirleri

Denize atılmış bir plastik parçası düşünelim. Bu parça, sualtında "tanımsız bir misafir"-dir. Aslında daha da dürüst olmak gerekirse -çöpe karşı nezaket borcumuz yok sonuçta- "istenmeyen misafir"dir.

Bir balık için parlak bir şey merak uyandırabilir. Bir kaplumbağa için poşet, suda dalgalanırken denizanasına benzeyebilir. Bir yengeç için küçük bir kapak yenilebilir görünebilir. Çünkü bunların üstünde "çöp" yazmıyor. Yazsaydı da deniz canlıları bu yazıyı elbette ki okuyamazdı.

İşi biraz espiye vurmuş olabiliriz ama aslında çok ciddi ve tehlikeli bir şeyden bahsediyoruz. Üstelik bu plastikler, çoğu zaman büyük parça hâlinde de kalmaz. Güneş, dalga ve rüzgârla ufalanıp minicik parçalara ayrılabilir. Bu mini parçalara “mikroplastik” denir. Ve bunlar neredeyse görünmez olduğu için, denizdeki bazı canlılar onları besin sanıp yutabilir. Sonra o canlıyı başka bir canlı

yer. Böylece o küçücük parça, ekosistemde birinden diğerine aktarılan zararlı bir besine dönüşür.

Ve tahmin edin, en son kime kadar ulaşır? Evet, biz insanlara.

Benim gibi balık alerjiniz yoksa, yediğiniz bir hamsi ya da palamut, bir bakmışsınız bu minicik plastiği de midenize taşıyivermiş.

Sonsuz Bir Su Döngüsü

Peki, deniz neden bu kadar “her yerle bağlantılı”?

Çünkü deniz, su döngüsünün büyük bir sahnesi. Su döngüsü, suyun dünyada durmadan dolaşması demek. Deniz suyunun bir kısmı güneşle ısınır ve buharlaşır; buhar gökyüzüne çıkar, bulut olur. Bulutlar yağmur olarak yere iner. Yağmur toprağa karışır, derelere ve ırmaklara ulaşır, sonra yeniden denize döner. Yani denizle gökyüzü arasında görünmez bir “su köprüsü” vardır. Bu yüzden denizi korumak aslında yağmuru, dereyi, toprağı ve havayı da korumak demek.

Su döngüsü ile bir çöpün hikâyesi de kısır döngüye dönüşür. Sokakta yere düşen küçük bir ambalaj rüzgârla sürüklenir, yağmurla mazgala kaçır, bir dereye karışır, dereden ırmağa, ırmaktan denize gider.

Deniz, dünyanın “son durağı” gibi davranmak zorunda kalır. O yüzden deniz kirliliği bazen sahilde değil, şehir içindeki bir kaldırımında başlar. Yani denizi korumak için deniz kenarında olmak şart değil; şehrin ortasında bir kaldırımında da çöpün denize giden yolunu kapatabiliriz.

Bir de “görünmeyen kirlilik” var: Lavaboya dökülen kızartma yağı gibi.

Bu yağ borularda birikir, sonra arıtma süreçlerini zorlaştırabilir. Bazı kimyasallar ve deterjanlar da suya karıştığında canlıları etkileyebilir. Ve uzun yıllar doğada kalır.

Özetle şöyle diyebiliriz: Deniz, kapalı bir kutu değildir. Ona ne verirsek sonunda bir şekilde bize geri döner.

Geri Dönüşüm mü Dönüşmeyim mi?

“Denize ne verirsek bize geri döner” demişken biraz çözüme odaklanmaya başlayalım.

Geri dönüşüm dosyasını açalım. Sanırım yeterince sorundan bahsettik, değil mi?

Geri dönüşüm, çöpleri sihirli bir değnekle ortadan kaldırmak değil tabii ki. Sadece onları yeniden kullanılabilir malzemeye dönüştürmektir. Mesela cam yeniden cam olabilir, metal yeniden metal olabilir, kâğıt yeniden kâğıt olabilir. Plastiğin de bazı türleri geri dönüştürülebilir.

Ama burada küçük bir sır var: Geri dönüşümün işe yaraması için malzemenin doğru toplanması gerekir. Yani kâğıdın içine yağ bulaşırsa, cam kırıkları karışırsa işler zorlaşır. Bu yüzden “çöpleri ayırmak” önemli.

En İyi Çöp Hiç Çöp

Geri dönüşüm aynı zamanda “daha az üretmek ve tüketmek” demek. Çünkü yeni ürün üretmek için enerji gerekir. Enerji için kaynak lazım. Kaynaklar için de doğa gerekir. Doğa yorulunca ekosistem yorulur. Bir pet şişeyi yeniden dönüştürmek, sıfırdan yeni plastik üretmekten çoğu zaman daha az enerji ister. Bu enerji farkı küçük gibi görünür ama milyonlarca şişe olunca kocaman olur. Yani geri dönüşüm, denizi temiz tutmanın “dolaylı ama güçlü” yollarından biri.

En etkili yöntem ise, “tüketimi azaltmak ve yeniden kullanmak”.

Çünkü en iyi çöp, hiç çöptür.

Tek kullanımlık ürünler mesela pipetler, ince poşetler, gereksiz paketler bir anlık kolaylık sağlar ama doğada uzun süre kalabilir. Yeniden kullanılabilir termos, beslenme kutusu, bez çanta gibi şeyler ise aynı işi defalarca görür. Bu da çöpün denize giden yolunu daha baştan kapatır.

Temizlik Dedektifleri Adımız

Artık bu okuduğunuz yazının sonuna doğru geldik. O zaman ağzımızdaki baklayı çıkaralım: Peki, biz ne yapabiliriz?

Denizleri korumayı bir dedektiflik oyunu gibi düşünelim, o zaman bir çevre muhafızına dönüşebiliriz.

Sahilde yürürken gözümüz yerdeki yabancı şeyleri fark eder. Evde bir şeyi çöpe atarken "Aslında bu geri dönüşüme atılabilir." deriz.

Okulda yediğimiz şeyin ambalajını çöp kutusuna atarız, rüzgâra bırakmayız. Piknikten dönerken arkamızda bir çöp tepeciği bırakmayız. Mutfak lavabosuna kızartma yağı döken annemizi uyarırız. Biz patates kızartması yiyoruz diye neden denizlerimiz de o atık yağı içmek zorunda kalsın? Değil mi ama?

Bu oyunun en güzel yanı şu olur: Küçük davranışların büyük bir ekosisteme etki ettiğini her adımda hatırlarız. Ekosistemler kumdan

kale gibidir; tek bir dalga yıkamaz belki ama dalgalar üst üste gelirse kale dayanamaz. Tersinden bakarsak küçük onarımlar üst üste gelirse kale güçlenir.

Ve bir gün deniz kenarında dalgaları izlerken şunu düşünebiliriz: O dalga, belki saatler önce bir yerlerdeki rüzgârla doğdu. O su, belki aylar önce buluttan yağmur diye indi. Deniz, su döngüsüyle gökyüzüne bağlandı; yağmur yağınca inip binlerce canlının susuzluğunu giderecek.

Bu hikâyede denizin istediği tek şey var ve aslında çok basit:

Kendi düzenini kurmaya devam edebilmek. Biz de bu düzeni bozan değil; sessizce işi kolaylaştıran olabiliriz.

Deniz, mavi olmayı seviyor. Mavi olunca sadece güzel görünmüyor; içinde yaşayan herkes de rahat nefes alıyor. Bırakalım da öyle kalsın. Ne dersiniz?

İLK GÜNKÜ GAZLA SADE SODA

ilk günkü
gazla

ÖNDER Gençlik tarafından çıkarılan Sade Soda dergisi, lise ve üniversite öğrencileri başta olmak üzere tüm gençlere hitap eder. Yönetimi ve yayın ekibi gençlerden oluşan dergide, kapak dosyaları, röportajlar, denemeler, film, gezi, kitap önerileri yer alır.

ÖNDER GENÇ

BİLİM VE KUR'AN

AYNI NOKTADA:
BÜYÜK PATLAMA

Aylin OTAY / 6F

İTO Hüma Hatun imam-Hatip ortaokulu

19 Ocak günü karneler alınacaktı. Mutluluktan havaya uçan çocuklar, karnelerini almak için okula gidiyordu. Fakat Kerem, her zamanki gibi karnesini almak için gecikti, okula zar zor da olsa yetişti.

Onu karşılayan arkadaşları, Kerem'e nerede kaldığını sordular. Tabii ki cevabı biliyorlardı. Öğretmeni, Kerem'e karneyi verdikten sonra diğer öğrencilerle yaptığı gibi onunla da fotoğraf çekti. Karnesi, fen dersi dışında çok iyiydi. Kerem, her dersi çok iyi dinliyor ve anlıyordu fakat fen dersinin konularına bir türlü odaklanamıyordu. Fakat mesela din dersinden en iyi notu hep o alırdı. Arkadaşları Efe, Doruk, Alişan ve Eylül'ün de karneleri çok iyiydi fakat onlar Kerem kadar iyi olamıyordu. Çocuklar karnelerini alıp evlerine dağıldı. Hepsi dalgındı. Çünkü tatil boyunca evde oturacaklardı. Eylül birden öne atılarak,

-Arkadaşlar, neden çardakta sohbet etmiyoruz, diye sordu.

- Ama ne konuşacağız ki, diye karşılık verdi Efe.

- Havadan sudan. Evde boş boş oturmaktan iyidir.

Herkes Eylül'ün fikrini onayladı. Oturdular ama herkes suspustu. Kerem bir anda,

- Allah canlıları neyden ve nasıl yarattı, diye sordu? Herkes aynı anda Kerem'e baktı. Hiçbiri anlam veremedi. Kerem tekrarladı:

- Allah canlıları ve Dünya'yı neyden ve nasıl yarattı?

Bir süre tartışıp konuştular ama bir sonuca ulaşamadılar. Sonunda Kerem,

- Arkadaşlar, tartışmak yerine neden araştırmıyoruz, deyince ona hak verdiler.

Herkes evinden bulduğu kitapları getirdi. Tüm kitapları incelediler. Akşam olup eve gitme vakti gelene kadar araştırmaya devam ettiler.

- Kerem eve gitti ve uzandı. Bir sağa döndü bir sola ama nafi! Gecenin ilerleyen saatlerinde kalktı. Bilgisayarın başına geçti. Bir paylaşım yaptı ve tekrar yattı.

Sabah yaptığı paylaşıma binlerce yorum geldiğini gör-

dü. Yorumların çoğunu okudu ama istediği yanıtı alamadı. En sonunda bir yorum dikkatini çekti. Yorumda, "Bunun cevabı Kur'an'da yazıyor." Kerem arkadaşlarını çağırdı.

Kur'an'ı Kerim'i açtılar ve Türkçe mealini okumaya başladılar.

- Buldum, buldum, diye bağırdı Eylül birden.

Herkes şaşkınlıkla;

-Neresi, neresi, diye sordu.

-Enbiya suresi.

Herkes sevinçten ne yapacağını şaşırıldı. Kerem bu araştırmayı, ekip arkadaşlarıyla herkese anlattı. Geleceğe dair güzel bir adım attılar.

"İnkâr edenler, gökler ve yer bitişik iken onları ayırdığımızı ve her canlıyı sudan yarattığımızı görmezler mi? Hâlâ inanmayacaklar mı? Yeryüzüne onları sarsmasın diye sağlam dağlar yerleştirdik; kolayca yollarını bulabilsinler diye orada vadiler, yollar açtık. Göküzünü korunmuş bir tavan yaptık. Onlar ise, gökyüzünün işaretlerine sırt çevirmektedirler. O; geceyi, gündüzü, güneşi, ayı yaratandır. Her biri bir yörüngede yuzmektedir." (Enbiya Suresi. 30-33)

15 SANİYE 15 SANİYE 15 SANİYE

Süleyman Hamza Özdil / 5C
Akif İnan Anadolu İmam-Hatip Ortaokulu

“Eziyet veren bir şeyi yoldan kaldırmak imandandır.”

Bu Hadis-i Şerif, İslam dininin temizliğe çok önem verdiğini gösterir. Nitekim, yerdeki bir çöpü alıp çöp kutusuna atmak kaç saniyenizi alır ki? En fazla 15 saniye. Aynı zamanda dinimizde çevreye verilen önemi anlatır. Kırık bir maden suyu şişesinin ufacık bir parçası bile bir kediye büyük zarar verebilir. Birinin bu niyetle ve Allah rızası için cam kırıklarını yoldan kaldırması ise o kediyi kurtaracaktır. Üstelik de yol ortak kullanılan bir alan olduğundan, oradaki bir şey sadece birlikte yaşadığımız küçük canlılara zarar vermekle kalmaz. Mesela yolun ortasına bırakılmış büyük bir taş ciddi bir kazaya sebebiyet verebilir. Bu nedenle bu Hadis-i Şerif’i uygulamak, pek çok acının çekilmemesine yardımcı olacak, büyük sevaplar getirecektir. Bu Hadis-i Şerif’i dinlemek, ahiret hayatı için de çok önemlidir.

Peki, biraz geri gidelim, bu Hadis-i Şerif’in bize nasıl rivayet edildiğini hatırlayalım. Bunun için Ebu Hureyre’ye (ra) kulak verelim. Medine’nin gündelik yollarından birinde dikenli bir dal vardı. Bir gün bir adam durur ve kendi kendi-

ne, “Bu şey birine zarar verebilir.” der. Ardından dikenli dalı kaldırır. Başka bir rivayete göre ise, Peygamberimiz (sav) bu olayı ashabına anlatırken Allah’ın onu bağışladığını söyler. Bu olay bize en küçük iyiliğin bile karşılıksız bırakılmayacağına, aksine küçük bir iyiliğin ahirette büyük şekilde karşılık bulacağını anlatır.

Peki, bizler bu Hadis-i Şerif’ten neler çıkarmalıyız acaba?

Bu Hadis-i Şerif’ten sadece yoldaki şeyleri değil; sınıftaki, sosyal medyadaki, aile arasındaki soyut ve somut bütün dikenli dalları kaldırabilmek çıkarmamız gereken derslerden olmalıdır.

Peki; sosyal medyadaki, aile arasındaki, sınıftaki dikenli dallar neler olabilir?

Bu soruya birkaç farklı başlıkta cevap vereceğim. Mesela sınıftakiler için şunu söyleyebilirim: Öncelikle bir arkadaşla alay etmek, grup çalışmasında birini dışlamak, zorbalamak veya başkasının eşyasını izinsiz almak olabilir. Bunlar sınıfımızdaki soyut dikenli dallardandır. Bir örnekle anlatayım: Kış, hava buz gibi

ve ilk ders kar yağmış, öğlene kadar da okulasınız. Arkadaşınızın şapkasını ve beresini alıp sınıfınıza gelen bir kediye takıyorsunuz. Bu durum dostunuzu kar eğlencesinden mahrum bırakır. Bu dalı kaldırmak için de o eşyayı almadan önce sahibine sormak, kişisel bir eşyaya da bu düşünceden baştan vazgeçmek gerekir.

Sosyal medyayla devam edelim. Genelde kırıcı veya alaycı yorumlar, dedikodu içeren paylaşımlar, dostunu küçük düşüren mesajlar kullananın kalbini taşa çeviriyor.

Bir örnek verelim: Beş arkadaşınızla sosyal medyada takılıyorsunuz. Ama arkadaşlarınıza sosyal medyanın o büyülü hissi geliyor ve hakkınızda çaktırmadan dedikodu yapıyorlar. Ve siz bir gün bütün gerçeklerle yüzleşiyorsunuz, düşünceniz ne olurdu? Bu dalı kaldırmak içinse sosyal medya platformlarına girmemek, gireceksek bile o büyülü hisse kapılmamak için çaba harcamak gerekmektedir. Son olarak bizim için her şeyi verecek olanlar, ailemiz tabii ki. Buradaki dikenli dallarımızın başında öfkeyle konuşmak, anne baba sözü dinlememek ve evdeki sorumluluklarımızdan kaçmak gelir. Örnek olarak, ergen bir abiniz var. Eve geldiniz ama abiniz bağılıyor, çağırıyor, bıraksanız evi başınıza yıkacak. Bu durumda ne hissedersiniz? Bu dalımızı kaldırmak içinse sakin olmak ve anne babaya saygıyı, kardeşe sevgiyi ne olursa olsun elden bırakmamak gerekir.

Dikenleri kaldırmak için çevremize biraz dikkatli bakmak yeterli.

Bir Damla Su, Bir Damla Hayat!

Nurcan Yıldırım★

Hiç düşündün mü? Her sabah uyanıyorsun, elini yüzünü yıkıyorsun ya da bir bardak su içiyorsun. O musluktan akan su olmasaydı ne olurdu?

Belki de fark etmeden kullandığımız o küçük damlalar, aslında hayatın ta kendisidir. Evet, tam da böyledir aslında ve Kur'ân-ı Kerim bu gerçeği bize çok net bir şekilde hatırlatır: “Biz her canlı şeyi sudan yarattık.” (Enbiyâ Sûresi, 30)

Bu âyet bize bir manasıyla da şunu söyler: İnsan da hayvan da bitki de..... Hepsini suyla hayat bulur.

Tarih boyunca medeniyetler su kaynaklarına yakın yerlerde kurulmuş, su kaynaklarının tükendiği yerlerden de hep göç

etmişlerdir. Yani toplumların varlıklarını sürdürebilmeleri ve refah içerisinde yaşayabilmeleri için su çok önemlidir.

Bitki, hayvan ve insanların yapılarını oluşturan hücreler, özelliğini kaybetmemiş temiz suya

ihtiyaç duyarlar. Çeşitli şekillerde kirlenen sular bu işlevi yerine getiremez. Dolayısıyla suyun olmadığı mekânlarda hayat olmadığı gibi orada canlılar da yaşayamaz. Suyun var olup da kirletildiği, zehirli maddelerin

bulaştırıldığı yerlerde de hayat yok olmaya başlar. Çünkü kirletilen su, var olan hayatı önce tehdit, sonra da yok eder.

Öyleyse Su Gelince Başlar Hayat!

Yağmur yağdığında toprak nasıl da sevinir! Kuru dallar yeşerir, çiçekler renklenir, kuşlar daha neşeli öter. Çünkü su, sadece topra-

ğı değil, umutları da canlandırır. Bir damla yağmurun, koca bir araziye yeşertebilmesi sana da şaşırtıcı gelmiyor mu?

Ve Her Damla Bir Nimettir Aslında!

Evimizde suyun kolayca akması büyük bir nimet değil mi? Yıkanmak istediğimizde kolayca suya ulaşmak. Oysa Dünya'nın bazı yerlerinde insanlar bir damla suya ulaşmak için kilometrelerce yol yürümek zorunda kalıyor. Ulaştıkları su da çoğu zaman pek temiz de olmuyor.

Peygamber Efendimiz (sav), suyu kullanırken ölçülü davranmayı öğütlemiştir. Hatta abdest alırken bile suyu israf etmememizi istemiştir.

Kur'ân'da bize verilen bu uyarı da çok anlamlıdır: “Yiyiniz, içiniz fakat israf etmeyiniz!” (Arâf Sûresi, 31)

Demek ki suyu boşa akıtmamak, sadece çevreyi korumak değil, imanın da bir parçasıdır.

Sen Bir Damla Olabilirsin!

Belki tek başına dünyayı kurtaramazsın ama dişlerini fırçalarken musluğu kapatarak, gereksiz yere su akıtmadan, çevrendeki herkese su tasarrufunu hatırlatarak, sen de iyiliğin bir damlası olabilirsin.

Unutma, damlalar birleşince deniz olur!

Su, Allah'ın bize verdiği hayat dolu bir emanettir.

Bugün kıymetini bilirsek, yarın da bizimle olur.

Çünkü gerçekten de, “Bir damla su, bir damla hayattır!”

Hazırlayan ve Çizen
Hilal Genç

GERİ DÖNÜŞÜM DEDEKTİFİ

Çöp yığınındaki geri dönüştürülebilir atıkları bulup, atılması gereken geri dönüşüm kutusuyla eşleştirebilir misin?

hafta sırf canı istedi diye sınıf arkadaşının defterini izinsiz alışı.....

— Yani..... Kötü söz söylememek de temizlik mi? diye sordu.

— Elbette, dedi Hasan Dede. Kırıcı söz, kalbi kirletir. Yalan, kalbi kirletir. Kıskançlık, öfke, tembellik..... Bunlar da kir gibidir ama görünmezler. Ali o gece odasına döndüğünde yatağına uzandı ama uyuyamadı. Gözleri, odanın içindeki dağınıklığa takıldı. Yerdeki çoraplar, masanın üzerindeki kırıntılar, açılıp bırakılmış kitaplar.....

Birden dedesinin sözleri aklına geldi:

“İman hayata yansır.”

Sessizce yerinden kalktı.

Önce yerdeki defteri aldı.

Sonra çantayı yerine koydu. Masanın üstünü sildi.

Çorapları sepete attı. Odanın havası sanki değişmişti.

Daha ferah, daha aydınlık gibiydi.

Ama asıl değişiklik Ali'nin içindeydi.

Ertesi gün okulda ilginç bir şey oldu. Ali, sırada otururken kalemını düşürdü.

Arka sıradaki Mehmet eğilip kalemi uzattı:

— Al, dedi.

Ali gülümsedi:

— Teşekkür ederim.

O an fark etti ki basit bir teşekkür bile insanın içini

temizliyordu.

Teneffüste sınıfın en arkasında

yalnız oturan

Zeynep'i gördü.

Normalde yanına gitmezdi ama

bu defa bir şey

hissetti:

— Yanına oturabilir miyim? diye sordu.

Zeynep şaşırdı

ama sevindi:

— Olur.

O gün Ali, okuldan eve dönerken kendini farklı hissediyordu. Sanki

içinde bir pencere açılmıştı.

Daha dikkatli konuşuyor,

daha yavaş hareket ediyordu.

Akşam yemeğinde annesi

fark etti:

— Bugün sende bir hâl var

Ali, dedi. Çok sakın görünüyorsun.

Ali gülümsedi.

— Anne, temizlik sadece

oda toplamak değilmiş.

Annesi kaşlarını kaldırdı:

— Öyle mi? Kim söyledi

bunu?

— Dedem.

O akşam Hasan Dede torununun odasına girince hayretini gizleyemedi:

— Maşallah, dedi. Odan çok

güzel olmuş.

Ali biraz utandı:

— Sadece odam değil

dede.....

İçim de biraz toparlandı galiba.

Hasan Dede torununun omzuna elini koydu:

— İşte gerçek temizlik budur evlat. Elin, dilin, kalbin

birlikte temiz olursa; iman orada parlarsın.

Ali o gece dua ederken farklı bir şey yaptı. Sadece kendisi

için değil arkadaşları, ailesi hatta kırdığı insanlar için de

dua etti. Kalbinde büyük bir hafiflik ve derin bir huzur

vardı.

Artık Ali için temizlik, sabah yüzünü yıkamakla

başlamıyor; birine güzel söz söylemekle, yere atılan bir

çöpü almakla, başkasının hakkına dikkat etmekle

devam ediyordu.

Ve Ali şunu çok iyi anladı:

Temizlik, imanının sessiz ama en güçlü göstergesiydi.

Büyüyen Kim, Büyüten Ne? H. Salih Zengin*

Bizi büyüten küçük şeylerden söz etmek istiyorum size. Söz gelimi yeşil bir ağacın üzerinde cıvıldaşıp duran kuşlardan, her sabah yüzümüzle karşı karşıya gelen saksıdaki cam güzellinden, çıkmaz bir sokakta yürürken ısığımıza dokunan şarkıdan söz etmek istedim. Ama mevsim kış! Ağustos böceklerinin sesini son bir kez daha duymak için o tepede beklerken unutmuş olmalıyım burada sizinle buluşacağımı. Hay Allah! Her yağmurda olduğu gibi yine unutuvermişim yanıma şemsiyemi de almayı... Fakat yine de bilmenizi isterim yağmurun kalbimizi büyüten ellerini. Zaten hatırlatmaya da gerek yok, toprağın ayaklarının en güzel kahverenginde büyüdüğünü... Öğretmenimize uzattığımız bir demet kasımpatı büyütmez elbet notlarımızı. Ama küçük küçük çiçeklerin büyüteceğini biliriz, onunla aramızdaki içten gülümsemeyi... Kardeşimizin büyüdüğünü görmek mutlu eder bizi. Çünkü o büyürse biz de büyümüş oluruz beraberce.

Onlar hep küçük kalsalar hâlimiz ne olurdu bir düşünsenize...

Annemize sarılmak da büyütür bizi, kocaman yapar kollarımızı. Peki, annesi olmayan bir antilop nasıl büyür geceleri?

Uyurken büyüyen sadece biz miyiz? Sizce de büyümeyiz mi rüyamızda alınımızı öpen melek, nedense yeşillenen bir sonbahar, arkadaşımıza dönüşen yıldız çiçeği?

Şu uçup giden güvercin gökyüzünü, beyaz köpükleriyle ağaçları selamlayarak akan şu ırmak denizleri nasıl büyütür, hiç düşündünüz mü?

Peki, neden büyümez bilir misiniz, çocukların dizlerine yatırıp da günlerce salladığı oyuncak bebekleri?

Ellerimizi büyüten şeyin dokunduğumuz çimenler ve o mis kokulu toprak olduğunu söylemiş miydim daha önce?

Dilsiz bir çocuğu en iyi hangi harf büyütür? Yumuşak g mi yoksa elleriyle oltanın ucundaki balık gibi çırpındıkça ağırlaşan cümleleri mi?

Ters dönmüş kaplumbağaların asla büyümediğini nereden duymuştum acaba? Sizin de kalbinizi sürekli büyüyen bir hüzün sarıyor mu,

sonbaharın ortasında uçan kelebek soğuktan üşütüp de ölecek diye?

Sadece geçip giden yıllar mı büyütür bizi? Öyleyse henüz haberiniz yok, annelerimizin yüzüne bakmanın,

kitap okumanın, rüzgârın sesini dinlemenin ve denizler için şarkı söylemenin de büyüttüğünden bizleri.

Bir dağın ucundan yükselen şu Ay var ya!.. İşte onun içimizde ne kadar şeyi büyüttüğünü hiç bilemeyiz. Hiç... Aslında bunları size yazıyorum ya ben de büyük sayılmam. Eğer saymazsak, size yazmamın kalbimi büyüttüğünü...

Çizer: Rûveyda Ekener

Günlerden cumaydı. Öğretmenleri İnci ve Umut'a din dersiyile ilgili bir proje ödevi vermişti. İnci ile Umut öğretmenlerinin verdiği "Temiz Kalp ve Temiz Olan Dünya" konulu projeyi eve geldikleri gibi ailelerine danışıp fikir aldı. Aileleri bu konuda bir süre boyunca düşünüp çevreyi gözlemleyerek sonuca daha iyi bir şekilde ulaşmalarını önerdi.

İnci, bu proje için yapması gerekenleri en yakın arkadaşları Umut'a haber verdi ve birlikte plan yaptılar. Beraber yaşadıkları yerdeki insanları ve yaptıklarını gözlemleyerek projeyi tamamlayacaklardı. Cuma akşamı ikisi de içlerinde büyüyen heyecanla yataklarına erkenden yattı.

Ertesi sabah güneşin ışıklarının odasına vurmasıyla uyanan İnci hazırlanmaya başladı. Güzel bir kahvaltı yaptı. Aynı zamanda Umut da erkenden uyanıp hazırlanmaya başladı.

İnci ile Umut birbirleriyle haberleştikten sonra buluşma yeri olarak karar verdikleri parka geldi. Önce birbirlerine hâl hatır sorduktan sonra işe koyuldular. İlk görev, mahallerindeki bakkalı ziyaret etmektir. Bakkala vardıklarında Bakkal Rüstem Amca müşterilerle ilgileniyordu. Ona kısaca projelerinden söz ettiler. Rüstem Amca, İnci ile Umut'a dönüp, "Temiz dünyanın olması için önce insanın kalbinin temiz olması gerekir. Çocuklar temizlik imanının yarısıdır." dedi. İnci ve Umut Bakkal Rüstem Amca'nın sözlerini not etti. İnsanları gözlemlemeye ve not almaya devam ettiler. Akşama kadar pek çok kişiyle görüştüler veya hareketlerini izlediler. Sonunda ödevlerini tamamladılar.

Ertesi gün ödevlerini öğretmenlerine teslim ettiler. Öğretmenleri projelerini çok beğendi. Çocukların sözlüsüne kuyruklu yüz verdi. "Siz sadece bu proje için çalışmadınız aynı zamanda insanlık için de güzel bir şey yaptınız." dedi.

Meryem Can / 6F
İTO Hüma Hatun İmam-Hatip Ortaokulu

Temiz Kalp → Temiz Dünya

Feyza Şahin*

Sayın okurlar! Yazımıza hayafı bir bilgiyle başlıyoruz: "Allah güzeldir, güzeli sever."

Bu bilgi bize Peygamber Efendimizden (sav) geliyor. Peki, bunu bilip ne yapacağız? Yüzü güzeller kurum kurum kurulurken kendini çirkin görenler oturup ağlasın mı? Dünyadaki en önemli işlerden birini yapan solucanlar gözümüze çirkin göründükleri için Allah'ın onları sevmediğini mi düşüneceğiz? Kafamız karışıyor gibi biraz..... O zaman düşüncelerimizi bir düzene sokalım.

Solucanı düşündük. Şimdi büyük bir şey düşünelim. Mesela Dünya. Gezegenimiz kocaman ve çok güzel. Masmavi gök her yere uzanıyor, gökyüzü olmayan hiçbir yer yok Dünya'da. Açık yeşilden zifiri siyaha pek çok renge bürünen deniz neredeyse gezegeni kaplıyor. Boy boy, çeşit çeşit ağaçlar, minicik yemyeşil çimenler, dağları ovaları süsleyen çiçekler, dereler, nehirler, şelaleler..... Ne kadar güzel bir gezegen! Hem de insanlar kullansın diye madenlerle dolu. O zaman Allah, Dünya'yı çok mu seviyor?

Kur'an öyle demiyor; Dünya insanların bir süre yaşayıp faydalanması için yaratılmış geçici bir konak, ona düşkün olmayın diyor. Eee, o zaman Allah, Dünya'yı hiç mi sevmiyor? Ama Dünya çirkin değil!

Hımmm. Belki de güzel ve çirkin

bizim düşündüğümüz gibi değildir. Belki solucan aslında çirkin değildir, yaptığı iş kadar güzeldir. Belki Dünya aslında güzel değildir, asıl güzelliği bizim onu kullanımımızdan gelir. Solucan atıkları toprağa dönüştürür. Yerin altında gezer, toprağa ait olmayan atıkları bulup yer ve humus üretir. Humuslu toprak yeniden ürün vermeye hazır olur. Geri dönüşümden bahsedip duruyoruz ya solucan da bir geri dönüşümcüdür. Bu çok güzel bir iş, o hâlde solucan da güzeldir. İnsan, Dünya'da doğup yaşar. Solucanın dönüştürdüğü topraktan çıkan yiyeceklerle beslenir. Toprakta çıkan madenleri kullanarak işine yarayan âletler yapar. Toprağın üstüne evini inşa eder. Alnını yere koyup Allah'a şükreder. O zaman Dünya güzel olur. Bu yüzden Allah, hizmetimize sunduğu gezegeni imar etmemizi söyler. İmar etmek yani geliştirmek, büyütmek, iyileştirmek, düzenlemek, temizlemek, yenilemek. Dünya'yı kullanmak budur. Evimizi kullandığımız ve temizlediğimiz gibi, gezegenimizi de kullanmamız ve temizlememiz gerekir.

Gezegenimizin bizim için ne anlama geldiğini ve neden güzel olduğunu anladığımızda, onunla ilişkimizi de anlamış oluruz. Allah, hayatımızı güzelliklerle kuşatılmış olarak yaşamamızı ve O'na dönerken bizden sonrakiler için güzel bir gezegen bı-

rakmamızı ister. Bu ne demek biliyor musunuz? Dünya bize emanet demek yani onu korumak bizim görevimiz! Bir arkadaşımıza kalem ödünç verdiğimiz gibi düşünelim. İş bitip kalemi geri verdiğinde her yeri diş izleriyle dolu, ucu kırık, silgisi kopuk olsa pek memnun olmayız. O zaman Dünya'yı işimiz bittiğinde denizleri pis, ormanları yanık, hayvanları tükenmiş, her yer çöple kaplanıp kokmuş olarak mı geri vereceğiz?

Rahatsız edici bir manzara canlandı gözünüzde, değil mi?

Neden pislikten rahatsız oluyoruz biliyor musunuz? Çünkü pislik çirkindir. Onu güzel yapabilecek hiçbir özelliği de yoktur. Allah güzeli sevdiği için bize de güzeli seven bir kalp vermiş. Bunun için hep güzel olanı ararız. Çirkin olan, pis olan, kötü olan şeyler kalbimizi huzursuz eder.

Demek ki kalbimiz temizdir. Tıpkı temiz, pırlı pırlı bir bahçe gibi. İçtiğimiz gazozun kutusunu şuraya,

*Eğitimci ve Yazar.

çığnediğimiz sakızı buraya, yediğimiz çekirdeğin kabuğunu oraya atıp bahçeyi kirletmezsek hep tertemiz kalır. Dökülen yaprakları solucanlar dönüştürür, olgunlaşan meyveleri kuşlar yer, bahçe sürekli kendini temizleyip yeniler. Çünkü Dünya böyle bir döngü ile yaratılmıştır. Her şey sürekli döner, hiçbir şey çöp olmaz; insanlar çöp yapmadığı sürece. O hâlde bizim temiz kalbimiz pis bir Dünya'ya razı olur mu dersiniz? Güzel kalbimiz çirkin bir Dünya'da yaşayabilir mi? Ya da güzel bir solucan asfalttaki benzin birikintisinde hayatta kalabilir mi?

Temizi ve güzeli seven kalbimizi dinleyecek olursak yere çöp atmamaktan suyu israf etmemeye pek çok öğüt verecektir. Bunlar tabii ki kendi başımıza yapabileceğimiz işler ve yapmalıyız da. Fakat koscoca gezegeni temiz ve güzel tutmak için bütün temiz kalplilerin birlikte çalışması gerekiyor.

Şu dünyada gezegen temizliğine dikkat çeken, hayatî önem veren ve bunu bir vazife kılan tek inanç İslâm'dır. Geçtiğimiz yüzyıllar boyunca Dünya'nın altını üstünü kendi malı gibi kullanıp bütün kaynakları tüketmekten ve çöplerini etrafa saçmaktan

çekinmeyen toplumlar yüzünden bugün çevre felaketleri yaşıyoruz. Kalplerini dinlemeyen insanlar böyle yapıyor.

Neden böyle olduğunu anlayabilmek için biraz günlük hayatımıza bakmamız gerek. Mesela dizi yırtılan pantolonu dikerek tamir eden ve giymeye devam eden kaç kişi gördünüz? Eskiyen koltuğu yenileyip kullanmaya devam eden? Neticede plastik atık olacak pet şişeyi kesip koymak yerine kırılan tabaktan sokak hayvanlarına su kabı yapan? Şarj tutmayan telefonunun pilini yenileyip birkaç yıl daha kullanan? Eski tişörtünden atlet, eski kazağından eldiven, eski battaniyeden kazak yapan? Kargoların geldiği karton kutuları toprak zenginleştirici kompostta kullanan? Çürüyen meyve-sebzeyi hayvan yemine dönüştüren?

Bunları yapmakla uğraşan pek fazla insan göremeyiz. İşte bu israfçı tüketimdir ve bugünün en büyük kirlilik kaynağıdır. Herkes kendi başına, elinden geldiğince israfçı tüketime karşı direnebilir. Fakat bu yetmez. Harıl harıl çalışan kocaman fabrikaların da direnmesi gerekir. Devletlerin sanayiye dönüşümcü üretime yönlendirecek kuralları koymasına gerekir.

İhtiyacımız olan davranış şekli hep birlikte çevreyi kirletmeyen sanayi, havayı kirletmeyen baca, suları kirletmeyen atık, yeraltı kaynaklarını israf etmeyen üretim, eldeki her malzemeyi tekrar tekrar kullanabilmemizi sağlayan dönüşüm sistemleri ve bütün bunları uygulamayı görev bilen toplumlar inşa etmek. Bizim Dünya'yı imar etmemiz böyle olacaktır. Böyle bir görev olduğunu bütün dün-

yaya ilan etmek bize, bu görevi yerine getirmek de size düşüyor sevgili temiz kalpli okurlarım. Büyüyüp bugünün giderek kirlenen Dünya'sını temiz bir Dünya'ya dönüştürmek sizin eseriniz olmalı.

Bu işe yapay zekâ uygulamalarını daha az kullanarak başlayabilirsiniz! Ne alakası var demeyin. Yapay zekânın çalışmasını mümkün kılan donanımın üretiminden ihtiyaç duyduğu elektriği sağlamaya ve çalışırken sürekli ısınan aletleri soğutmaya kadar her adımda çok fazla su tüketiliyor. Canı sıkıldığı için yapay zekâyı laflayan bir insanın tükettirdiği su miktarına inanamazsınız. Zorunlu olmadıkça yapay zekâdan destek almamak kendi başımıza yapabileceğimiz bir çevre koruma davranışı. Bu kadar çok su tüketmeden çalışabilen yapay zekâ üretebilmek de güçlerimizi birleştirip yapabileceğimiz bir şey. Hem böylece kendi gerçek zekâmızın gelişimine de destek olabiliriz. Neticede ödevlerimizi kendi başımıza yapmak o kadar da zor değil. Yapay zekâ kullanımı sadece bir örnek tabii ki. Fakat bu örnek bize Dünya'yı korumanın hiç ummadığımız, tahmin edemeyeceğimiz yolları da olabileceğini gösterebilir. Mesela kot pantolon -ve diğer kot kıyafetler- üretiminde de çok fazla su tüketiliyor. Başka hangi sanayilerin en çok çevre kirliliğine sebep olduğunu siz de araştırabilirsiniz, kirliliği en aza indirebilmek için neler yapılabileceğini düşünebilirsiniz. Bizler sizin parlak zihinlerinize ve temiz kalplerinize güveniyoruz. Tertemiz Dünya'mızı birlikte inşa edebilmek duasıyla.....

YAPRAKLARIN MEVSİMİ

Duygu Ünal*

Güneş, sonbahar için verebileceği en yüksek ışığı etrafına saçıyordu. Elif öğle paydosunda dışarı çıktı. Evden getirdiği tost okulun bahçesinde yemeye karar verdi. Top oynayan, ip atlayan, koşuşturan ve gruplar hâlinde gezen arkadaşlarının arasından geçip bulduğu ilk yeşillığe oturdu. Soğuk tostunu, sardığı kâğıttan çıkarıp bir ısırık aldı ve ağzı doluyken meyve suyunu açmaya çalıştı. Kurt gibi acıkmıştı. Evi yakın olsaydı koşarak gider ve annesinden koca bir kâse çorba isteyebilirdi. Burnunun üzerine düşen turuncu yaprak, onu bir anda zıplattı. Sıcak çorba, hayalinden uçup gitti. Etrafına bakındı. Birinin olup olmadığını kontrol etti. Bazı şakacı arkadaşları onu böyle dalgın görünce uyandırmaya çalışmış olabilirdi. Fakat yakınında pek de kimse yoktu. Az ileride bir grup arkadaş akşam izledikleri filmde bahsediyordu ama arkaları dönüktü. Kucağında keyifle oturan turuncu yaprağı eline aldı ve,
"Seni bana
kim

yolladı böyle?" dedi. Sonra, "İnşallah bir yaprakla konuştuğumu kimse duymamıştır." diye tekrar aceleyle etrafına bakındı. Yaprığın da konuştuğu falan yoktu. "Kendimi rezil mi etmeye çalışıyorum, ne yapıyorum böyle?" diye düşündü.

Yaprağı eline alıp kaldırdı, tost ve meyve suyu bitene kadar onu seyretti. Bu yapraklar neden ağaçlardan düşüp duruyordu öyle? Yaz kış aynı ağaçta dursa olmaz mıydı? Şimdi bunu öğretmene sorsa, "Araştır gel, bize de anlat!" diyecekti. Şu öğretmenler de bir âlemde doğrusu. Araştırmak istese zaten direkt araştırır, baştan hiç sormazdı ki. "Neyse boş ver!" diyerek yaprağı arkasına doğru atıverdi.

Çöplerini güzelce toplayıp oturduğu çimenden kalktı ve sınıfına gitti. Ders Türkçeydi ve kitap okuma günüydü. Sıranın altına koyduğu kitabını çıkarıp sırasının üzerine koydu. Öğretmen gelince öğrenciler kitaplarını okumaya başladılar. Elif kitapta kaldığı sayfayı açtı ve birden geri kapattı. Sıra arkadaşı Ayşe, "Ne oldu?" diye sordu. "Yok bir şey!" diyerek sayfayı yavaşça tekrar açtı. Az önce bahçede attığı yaprak, kitabının içinden ona bakıyordu.

"Bu nasıl olur? Ben seni yanıma almadım ki!" dedi. Yaprak ona cevap vermedi.

"Acaba atıyorum diye seni kapşonunun içine fırlattım, oradan da kitabın arasına mı düştün?" Yaprakta derin bir sessizlik.... "Bu ne kadar değişik bir hayal böyle." diyerek kendine güldü.

Ayşe, "Elif sana ne oluyor? Kiminle konuşup gülüyorsun?" diye ısrar etti. Elif, "Yok ya, öyle mırıldanıyorum." dedi. Sonra kendi kendine, "İyice tuhaflaşım,

*Çocuk Yazarı.

şimdi birisi fark edecek.” diye düşündü ve biraz durup kitabının sayfasını tekrar açtı.

Turuncu yaprak, kitapta bir resme dönüşmüştü.

Hâlâ tuhaf bir şeyler oluyordu. Sakin kalmaya çalıştı.

Yaprak, tost yerken yaptığı gibi uzun uzun inceledi.

Sonra yaprağın etraftaki yazılar dikkatini çekti. Okumaya başladı.

Aslında yaprak kelimesi “düşmek” veya “dökülmek” anlamına gelen bir kökten gelir.....

Ne oluyordu böyle? Yaprak konuşmuyordu ama kitap onun yerine konuşmaya başlamıştı. Yoksa yaprak mı konuşuyordu? Şimdi de göz kırptı sanki! Elif hem şaşkına dönmüş hem de biraz korkmuş gibiydi. Ama en baskın duygu merakı. Kitabı okumaya devam etti.

Ağaçlar, güneşten gelen ışınların azaldığını fark ettiğinde yaprağa giden klorofil miktarını azaltmaya başlar. Klorofil, yaprakların yeşil kalmasını sağlayan enerjidir ve o azaldığı zaman yaprağın rengi de değişmeye başlar. Yani yeşilin baskınlığı ortadan kalkınca diğer renkler ortaya çıkar. Hatta bu sırada ağaç, yaprakla dalın arasında bir ayrılma katmanı oluşturur ve böylece yaprak, ağaçta tutunmayı bırakmaya başlar. Oluşan bu katman, aynı zamanda ağacın kış soğuşundan korunmasını da sağlar.

Yapraklar normal zamanlarda ağacın ihtiyacı olan suyu, kendi içinde tutup hem etrafında bulunanlara hem de ağaca serinlik verir. Kışın soğuklar geldiği zaman, hiçbir ağaç içi nem dolu bir yaprakla yaşamak istemez. Böyle bir şey onun donmasına sebep olabilir.

Elif hem kitabını okuyor hem de, “Ben sabah yanıma, ikiz kardeşlerin maceralarını anlatan bir kitap almamış

mıydım? Bu bilgiler de neyin nesi? Az önceki yaprak kitabımın içine nasıl girdi?” diye düşünüyordu. Çok şaşkıncı ama okumaya devam etmek istiyordu. Yapraklarını dökmeyen ve kış boyunca yeşil rengini kaybetmemiş yaprakları dalında tutan ağaçlar da vardır. Onların bu tercihinin sebebi pek bilinmez. Böylece bu ağaçlar kış boyunca uyanık kalan hayvanlara

besin sağlamış da olabilirler.

Bir kitabının sayfasına, bir pencerenin kenarında görünen ağacın sararan yapraklarına bakan Elif, uzun bir düşünceye daldı: “Bu böyle devam edemez, birisiyle konuşmam lazım.” O esnada Ayşe, “Nasıl? Güzelmiş değil mi ekosistemi anlatan yeni kitabım?” dedi. Elif ne olduğunu anlamadı. Arkadaşına boş boş baktı. Sonra da elindeki kitabın dış kapağına... Bu onun macera serisi kitabı değildi!

“Hey, ne oluyor böyle? Benim kitabım nerede? Bu kitap da neyin nesi?” diye soran Elif’e arkadaşı cevap verdi.

“Öğle teneffüsünde seni gördüm. Sararmış bir yaprakla öyle uzun uzun bakıştın ki okuma dersinde yapraklarla alakalı bir şeyler öğrenmek istersin diye düşündüm ve kütüphaneden aldığım bu kitabı sıranın altına koydum. Sen de hiç sormadan açıp okumaya başladın. Gerçekten de ilgini çok çekmişe benziyor.”

Nasıl yani? Bu yaprak bahçede tepeme düşen yaprak değil miydi?

Bahçedeki yaprak kitaba nasıl girsin Elif? Sen de o yaprağa baya kafayı taktın.

Elif gülmeye başlamıştı. Macera yaşamayı seven zihni, ona garip bir oyun oynamıştı. Kitapta yapraklarla hakkında okuduklarını kolay kolay unutmayacağını düşündü. Ne de olsa kafasına düşen yaprak onunla konuşmuştu.

Çizer: Elif Naz Hisoğlu

KENDİN YAP

RULO KARTONDAN KALEMLİK

MALZEMELER

Karton Bardak

Hızır İpi

Makas

1. ADIM

Makas ile karton bardağı yanda belirtildiği gibi şaritler hâlinde keselim.

2. ADIM

Kestiđimiz karton bardağı ters çevirip üzerine bastıralım.

3. ADIM

Ters çevirip bastırdığımız bardağın altına ip sabitleyip kesiklerin etrafından bir alta bir uste gelecek şekilde dolayalım.

4. ADIM

İçi dışarıda olacak şekilde örduğümüz bardağın sonuna geldiğimizde ipi kendi içinden geçirerek sabitleyelim.

5. ADIM

Kalemliđiniz hazır!
İçine kalemlerinizi yerleştirep fotoğrafını çekin!

KENDİN YAP

ATIK ŞİŞEDEN VAZO

MALZEMELER

Kartonpiyer Alçısı

Atık Cam Şişe

Plastik Kap

Fıra

Akrilik Boya

Kulak Çubuđu

Azrak Yağ

1. ADIM

Hazırladığımız harcı istediğimiz seviyeye gelene kadar iç yüzeyini yağladığımız kabımıza ekleyelim.

2. ADIM

Harç kurumadan atık cam şişemizi ters çevirerek görseldeki gibi harca yerleştirelim ve bu şekilde kurumasını bekleyelim.

3. ADIM

Harç tamamen kurduğunda şişemizle beraber kaptan çıkaralım ve istediğimiz renklerde boyayalım.

4. ADIM

Kulak çubuğu gibi farklı malzemelerle boyanın üzerine detaylar ekleyebilirsiniz.

5. ADIM

Boya kurduğzu zaman vazunuz hazır!

SU DU ADIR

Betül Akaydın*

Su, hemen hemen bütün yaratılış mitlerinde hayatîyetin kaynağı olarak görülmüştür. Şifa kaynağı olduğu, yeniden doğuşa vesile olduğu ve günahlardan arındırdığı gibi suyun pek çok özelliğine vurguda bulunulmuştur. Sadece arındıran, şifa veren özelliklerinin yanında birçok anlatıda suyun yakıcı, yok edici etkilerine de değinilir. Suyun şifa vericiliği ve daha birçok özelliğinden ziyâde, “su tasarrufu” ile ilgili konulara değineceğim. Suyun israf edilmesi maddi ve manevi bir hak ihlali olarak görülmesi pek çok âyet, hadis ve çalışmalarda vurgulanmıştır.

“Ey Âdemoğulları! Her namaz kılacağınızda güzelce giyinin, yiyin

için fakat israf etmeyin. Çünkü Allah israf edenleri sevmez.”

(Araf Sûresi, 31)

Gıda maddelerinin çürütülüp çöpe atılması, giysilerin, kullanılabilen ev eşyalarının vb. atılıp yerine yenilerinin alınması, gereksiz yere elektrik tüketilmesi, suyun boş yere akıtılması gibi ölçünün kaçırıldığı her türlü tutum ve davranış israf sayılmaktadır.

Bir defasında Hz. Peygamber (sav), Sa’d b. Ebû Vakkas’a abdest alırken uğramıştı. Resûlullah (sav), onun suyu aşırı kullandığını görünce: **“Ey Sa’d! Bu ne israftır!” buyurdu. Sa’d b. Ebû Vakkas: “Abdestte de israf olur mu?” dediğinde Hz. Resûlullah (sav), “Evet hatta akmakta**

olan bir nehirde abdest alsan bile!” buyurdu.

(İbn Mâce, Tahâret, 48; İbn Hanbel, Müsned, II, 221)

Suyun kirletilmemesine, su ile temizliğe önem veren dinimiz, suyun israf edilmemesini de emretmiştir. İbadete hazırlık için de olsa, bitmeyeceğini düşündüğümüz akan bir nehrin kenarında da bulunulsa su israf edilmemelidir. Âyet-i Kerîme’de de Allah Teala açıkça su kaynağının bilinçli kullanılması gerektiğine işaret ediyor. De ki: **“Suyunuz çekilirse söyleyin bakalım size kim bir akarsu getirebilir?” (Mülk Sûresi, 30)** Evlerimizde yahut kamusal alanlarda ve her nerede ve hangi amaçla olursa olsun, suyu ge-

*“Su duadır, yakarış, ayna, berraklık, saffet;
Onu madeni gökte altınlar gibi sarfet!”*

Necip Fazıl Kısakürek

reksiz harcamak israftır. Arazi sulamalarında sulama sırasında kendi hakkı ile yetinmeyip başkasının suyunu gasp etmek, herkese ait olan suyu kendi menfaati için kaçak kullanmak, insanların hakkına girmektir. Gereğinden fazla kullanımı sebebiyle komşularımızın kullanımına engel olmak hak ve vebaldir. Temiz su kaynaklarını zehirli ve kimyasal atıklar, gübre ya da çöplerle kirletmek; atık suları arıtma yapmadan nehirlere, göllere ve denizlere boşaltmak insanların ve canlıların hayatını tehlikeye atmaktadır. Dünyada olduğu gibi ülkemizde de temiz su kaynakları bilinçsiz tüketim sebebi ile azalmaktadır. Birçok kaynakta

olduğu gibi maalesef su kullanımında da sanki hiç tükenmeyecekmiş gibi israfa kaçılıyor. Bu da günümüzde ve yakın gelecekte bizleri susuzlukla mücadele etmek zorunda bırakabilmektedir. Kuraklık, küresel ısınma, barajların yeterince dolu olmaması, çevre kirliliği ve bilinçsiz tüketim sebebiyle temiz su kaynaklarımız her geçen gün azalıyor. Böylesine bir zamanda bize düşen toprağımız çölleşmeden, ağaçlarımız kurumadan, sularımız yok olmadan gerekli tedbirleri almaktır. Suyumuzu ölçülü ve dengeli kullanmaktır. Suyumuzun bir damlasını dahi israf etmemektir. Su kaynaklarını ve çevresini kirletmemektir. Su kaynaklarımızın korunması-

na vesile olacak ağaçlar dikmek, yeni ormanlık alanlar oluşturmaktır. Abdest alırken, dış temizliğinde, banyoda, mutfakta hayatın hemen her sahasında bilinçli kullanıma dikkat edilirse ciddi tasarruf sağlanabilir. Suyu verimli kullanmak için gereksiz su kullanımından sakınmalı, arızalı musluklar tamir edilmeli, banyoda, temizlikte su, ihtiyaç nispetinde kullanılmalıdır. Su tasarrufu ile temiz su kaynaklarımızın azalmasının önüne geçilecek, böylece gelecek nesillerimize bilinçle temizlenmiş daha yaşanabilir sağlıklı bir dünya mirası bırakmış olacağız.

Vildan Uluçay / 6F İTO Hüma Hatun İmam-Hatip Ortaokulu

Cesur, 9 yaşında bir çocuktur. İlkokul 4. sınıfa gidiyordu. Arkadaşlarıyla dışarıda oyun oynamayı çok severdi. Bir gün arkadaşlarıyla top oynadıkları boş araziye giderlerken, koşarak yanlarından geçen bir adam gördüler. Yolda büyükçe bir taş vardı. Adamın ayağı o taşa takıldı. Adam yüzükoyun yere düştü. Cesur ve arkadaşları hemen adamın yanına koştu. Adamı hep birlikte kaldırdılar ama adam yürüyemiyordu. Belli ki ayağı sakatlanmıştı. O sırada yolun karşısındaki marketten çıkan birkaç kişi de yanlarına geldi, "Aaa, ne oldu beyefendi, iyi misiniz?" dedikten sonra çekip

gittiler. Sadece bir kişi kaldı. Adamın durumu belli ki iyi değildi. Hemen ambulansı aradı. Birkaç dakika sonra ambulans geldi ve düşen adamı hastaneye götürdü. Cesur ve arkadaşlarının oyun oynama istekleri kalmamıştı. Evlerine döndüler. Cesur, akşam yatınca tanık olduğu bu olayı düşünmeye başladı. Bir adamın ayağı bir taşa takılmış, ayağı sakatlanmıştı. Kendileri çocuk oldukları hâlde yardıma koşmuşlardı. Yetişkin insanlar gelmişler, sonra çekip gitmişlerdi. Sadece bir kişi ambulansı aramıştı. Diğerleri nasıl gidebilmişti ki? O sırada aklına adamın takılıp

düştüğü taşın hâlâ yolun ortasında durduğunu hatırladı. "Sabah ilk işim, o taşı kaldırmak olsun." diye karar verdi ve uyudu. Sabahleyin okuluna giderken top oynadıkları sahaya gidip taşı kaldırdı. Bir de ne görsün! Taşın altında şeffaf bir ambalaj içinde bir kâğıt vardı. Kâğıtta şu cümleler yazıyordu: "Yoldan, eziyet veren bir şeyi kaldırmak imandır." Hadis-i Şerif. Cesur'un kalbi heyecandan neredeyse duracak gibiydi. O kadar sevindi ki! Hem bir iyilik yapmış hem de sevap kazanmıştı. Okul çıkışı arkadaşlarıyla bir karar aldılar. Bir "İyilik Timi" kuracaklardı.

Bu grubun temel görevi, insanlara zarar verecek yoldaki engelleri kaldırmaktır. En çok engeli kaldıran kişi, bu timin kahramanı olacaktır. Tahmin edeceğimiz üzere, birçok yarışın birincisi Cesur'du! Bu haberi duyan belediye başkanı onları ödüllendirmek istedi. Bir gün makamına davet etti. Onlara çok teşekkür ettikten sonra "Çevre Duyarlısı" yazan madalya taktı ve her birine hediye paketi verdi. İyilik Timi, hem dünya ödülü hem de ebedi hayat için ödüller kazanmıştı. Kazandıkları bir şey daha vardı: Herkesin sevgisi

İSRAF VE KIYMET BİLMEMEK

Salih Yiğit Satır / 5C

Akif İnan Anadolu İmam-Hatip Ortaokulu

İsraf sadece suyu boş yere kullanmak değildir. Yemeği çöpe atmak, ekmeği yarım bırakmak, eşyaları bilinçsiz kullanmak ya da gereksiz yere ışıkları açık bırakmak da israftır. Rabbi'miz israfı sevmez ve dinimiz insanlara bu konuda dikkatli olmayı öğretir. İnsan elindeki kıymetini bilmelidir. Abdest alırken az su kullanmak bize her işte ölçülü olmayı öğretir. Bu davranış günlük hayatımıza örnek olur.

Peygamberimiz (sav), bir sahabe'nin abdest alırken fazla su kullandığını görünce, "Bu ne israf!" diyerek onu ikaz etmiştir. Sahabenin, "Abdestte de israf olur mu?" sorusu üzerine "Evet,

akan bir nehirde abdest alıyor olsan bile!" diye cevap vermiştir.

Bu Hadis-i Şerif'ten şunu da öğreniriz. İnsan sadece kendisi için değil başkaları için de düşünmelidir. Suyu gereksiz yere harcadığımızda başkalarının hakkını da boşa harcamış oluruz. Çünkü doğadaki nimetler herkesindir. Bu yüzden dikkatli davranmak, paylaşmayı bilmek ve sorumluluk almak çok önemlidir.

Bu Hadis-i Şerif sadece su ile ilgili değildir. Aynı zamanda hayatımızda her şeyi ölçülü kullanmamız gerektiğini de anlatır. Bir nehir akarken su çok gibi görünür. İnsan bu durumda istediği kadar su harcayabileceğini düşünür. Ancak bu Hadis-i Şerif bolluk varken bile dikkatli olmamız gerektiğini söyler. Çünkü her şeyin bir değeri vardır ve bu değer bilinmelidir. Abdest almak bir temizliktir ve aynı zamanda bir ibadettir. Buna rağmen abdest alırken bile suyu gereğinden fazla kullanmak doğru değildir. Çünkü su çok kıymetli bir nimettir. Su olmazsa insanlar, hayvanlar ve bitkiler yaşayamaz. Günlük hayatta içtiğimiz su,

bizim için çok önemlidir. Bugün su bol gibi görünse de yarın azalabilir. Bu yüzden suyu boşa akıtmamak ve her zaman tasarruflu olmak gerekir. Ayrıca bu Hadis-i Şerif, doğayı korumamız gerektiğini de hatırlatır. Nehirler, denizler, ağaçlar ve hayvanlar bize emanettir. Çevremizi temiz tutmalı ve doğaya zarar vermemeliyiz. Küçük yaşta bu bilinci kazanırsak büyüyünce daha du-

yarlı ve sorumluluk sahibi insanlar oluruz. Sonuçta bu Hadis-i Şerif bize şunu anlatır: Çok şeyimizin olması bizi şımartmamalıdır. Elimizdekileri gereksiz yere harcamamalıyız. Çünkü gerçek zenginlik her şeyi tüketmek değil sahip olduklarımızı koruyabilmektir.

MÜSLÜMANA YAKIŞAN

Mehmet Akif Haktanır / 5G
Mehmet Emin Saraç İmam-Hatip Ortaokulu

Peygamberimiz (sav) bir Hadis-i Şerif’inde, “Temizlik, imanın yarısıdır” demiş ve Müslümanlara temiz olmalarını öğütlemiştir. Bu sözün ne anlama geldiğini artık daha iyi anlıyorum. Temizlik, insanın hem kendisine hem de çevresine karşı bir sorumluluktur. Temiz olmayan bir insan, mutlu ve huzurlu olamaz. Temiz olmayan insan, İslam’ın şartlarını yerine getiremez. Temiz olmayan insan, namaz kılamaz. Temizlik; hastalıkların yayılmasını engeller, özellikle pandemi zamanı bunun önemini daha iyi anlamıştık.

Temizlik, sadece elimizi yüzümüzü yıkamak değildir. Elbiselerimizin temiz olması, odamızı toplamak, çevreyi kirletmemek de temizliktir. Özellikle okul gibi kalabalık yerlerde buna daha fazla dikkat etmek çok önemli. Küçüklüğümde beri temizlik konusunda hem annem hem babam beni iyi yetiştirdi. Aynı İslam’ın ve imanın şartlarını, iyiliği, güzelliği ve ibadetleri öğrettikleri gibi ben de elimden geldiği kadar dikkat etmeye çalışıyorum.

Mesela güne mutlaka elimi yüzümü yıkayarak ve dişlerimi fırçalayarak başlarım, tuvaletten çıkınca ellerimi mutlaka yıkarım. Odamın düzenine dikkat ederim, sabahları toplarım. Giysilerimi kirletmemeye çalışırım. Sokağa asla çöp atmam, mutlaka bir çöp kovası bulurum. Okulumda da yerlere çöp atmam. Geri dönüşüme önem veririm çöpleri uygun çöp kutularına atmaya dikkat ederim. Kısacası bana göre temizlik, Müslüman olmanın bir gerekliliğidir ve temiz olmamak Müslümana yakışmaz.

NE GÜZELSİN DÜNYA!

Erva Kartal / 8D

İTO Hüma Hatun İmam-Hatip Ortaokulu

Merhaba ben Mimi, Po-fira gezegeninde yaşıyorum ve verilen araştırma görevlerini küçük yardımcım Mondy ile yapan bir astronotum. Yaşadığım yerde her şey kusursuzdur ancak güzel değildir. Bizim buralarda güzellikler gereksiz ayrıntı olarak görülüyor.

Şimdi gelelim bana verilen göreve: Yeni görevim, gezegenler arasından en güzelini bulmak ve güzelliğin ne olduğunu bulmak..... Mekiğime bindiğimde içimi kaplayan tarifsiz bir duygu vardı. Son kontrollerimi yapıp Mondy'yi yerine oturtup kemerlerimizi bağladım ve istasyondan kalkış izni alarak gezegenimizden ayrıldık. Görev bana verildiğinde bazı araştırmalar yapmıştım ve sonuç olarak giden herkesin hayran kaldığı bir gezegen olan Dünya'ya gitmeye

karar verdim. Rotamı ayarladım, motorları tam güce ayarlayıp ışık hızına yaklaşmamızı sağlayarak yolculuğu başlattım. Yalnızca bir saat sonra Dünya görüş alanımıza girmişti. Mondy'nin kemerini açıp yerimden kalkarak mekiğin koca camına doğru yaklaştım. İlk gördüğüm şey Dünya'daki pamuk şeker gibi bulutlar ve masmavi, pasparlak okyanuslar oldu. Gözlerimi alamadım, gerçekten muazzamdı gördüğüm manzara. Mondy, "Mimi!" diye bana seslenince gözlerimi Dünya'dan ayırıp monitörün başına geçtim. İniş takımlarını ayarladım ancak ters giden bir şey vardı, nereye ineceğimi belirtmem gereken konum mekanizması arızalanmıştı. Yapabileceğim bir şey yoktu, gemi nereye

inirse araştırmamı orada gerçekleştirecektim. Hafif bir sarsıntı ile yeryüzüne indiğimizde Mondy'yi ve sırt çantamı alarak mekikten indim. Hemen mekiği görünmez moduna aldım. Geldiğimiz yerin neresi olduğunu anlamaya çalışırken Mondy bana dalgalanan bir bayrak gösterdi. Kırmızı ve üzerinde ay yıldız olan bir bayrak vardı. Tabletime baktım ve Türkiye'de olduğumuzu anladım. "Hadi gel Mondy!" diyerek onu kucağıma aldım ve yürümeye başladık. Yürürken aynı zamanda bazı bilgileri ezberlemeye çalıştım, biriyle iletişime geçsem diye. Burası gittiğim diğer gezegenlere göre çok farklıydı, renkler daha canlıydı sanki. Yürürken herkes bana gülümsüyor, çocuklar heyecanla el sallıyorlardı..... Büyük, kalabalık bir caddeden geçtikten sonra kocaman bir kulenin önünde durdum, kule heybetliydi ve Güneş batarken ona

yansıyan ışıklar büyüleyici gözüküyordu. Yoldan geçen bir amcaya, “Burası neresi acaba?” diye sordum çekinerek, “İstanbul, Galata Kulesi’ndesin kızım.” dedi. Teşekkür edip yanından ayrıldım. Tabletime bu bilgiyi yazdığım da İstanbul isimli bir şehirde olduğumu anladım. Yavaş yavaş çözüyordum olayı. Sonra kuleye bakıp, “Acaba buraya çıkılıyor mudur Mondy?” dedim ve Mondy heyecanla başını salladı. Galata Kulesi’nin kapısına doğru yürürken bir teyze yaklaştı ve bana bir gül uzattı, utanarak aldım gülü ve kokladım..... Gül de kokusu da çok güzeldi. Teyze de ne kadar düşünceliydi, mis gibi kokan kıpkırmızı bir gül vermişti bana. Mutluluktan hoplayarak kuleye girecekken Mondy bir yavru kediyi işaret etti. Oradaki abiler minik yavru kedi için bir yuva hazırlamışlardı, ne kadar yardımseverler! Gelen turistler de kediciği seviyordu. İçeriye girer girmez kibar bir görevli geldi ve hemen biletimi hazırlayıp verdi. Merdivenlerden en üst kata çıktım,

kulenin kapısını açtım ve ne göreyim? Tepeden tüm şehri yani İstanbul’u görebiliyordum. Ne kadar canlı, ne kadar güzeldi. Denizin ışıltısı, kubbeli kubbeli kocaman yapıların göğe uzanan zarif kuleleri. Her şey çok güzeldi. Bir an düşündüm bizim gezegenimiz neden güzel değildi? Mondy ile kuleden indik ve sokaklarda yürümeye başladık. Gezmekten yorulunca bir banka oturduk. Yanımızda bir dede vardı. “Selamun Aleyküm dedeciğim.” dedim tereddütle. “Aleyküm Selam kızım.” diye karşılık verdi. Biraz üzgündüm çünkü kendi gezegenimde böyle güzellikler yok, iyi insanlar, güzel sözler yok. Hâlimi anlamış olacak ki, “Neyin var kızım, üzgün gibisin?” diye sordu. Ben de sanki birinin sormasına ihtiyacım var gibi hemen cevap anlatmaya başladım: “Dedeciğim sana bir sır vermek istiyorum, ben farklı bir gezegenden geliyorum buraya. Araştırma görevi verildi. Buranın güzellikleri ile ilgili bir rapor yazmam gerekiyor. Ancak şunu anlamıyorum benim gezegenim neden güzel

değil ki?” Dede derin bir nefes aldı ve şöyle dedi: “Ah güzel kızım, güzel olmaz olur mu? Eminim güzeldir. Hem Yüce Rabb’imiz her şeyi güzel yaratmıştır. Herkesin duasında, toprağın rengine, denizin dalgalanışında, arzdan arşa her şeyde bir anlam vardır. Allah’ın yarattığı güzellikler yalnızca süs değil aynı zamanda kendi büyüklüğünün göstergesidir. Âyette şöyle der yavrucuğum: “Allah her şeyi en güzel şekilde yarattı.” (Secde Suresi, 7) Senin gezegenini de Allah yarattı. Sen güzelliği görmek için yeniden çevrene bak. O’nun yerleştirdiği güzellikleri görebilirsin. O anda güzelliği araştırma görevimin kendi gezegenimde devam edeceğini anladım. O güzeldi ve güzel olanı severdi. Ve o günden sonra anladım ki Allah’ımız her şeyi, herkesi güzel yaratmıştır. Yalnızca o güzelliği görebilmek için farklı bir açıdan bakmak gerekiyormuş. Belki de Rabb’im bana bunları öğretmek için beni buraya göndermişti.

KENDİNİ TANIMA TESTİ "NE KADAR MÜKEMMELİYETÇİSİN?"

MERHABA! OKUL ÖDEVLERİ, SINAVLAR YA DA ARKADAŞLARINLA OYNADIĞIN OYUNLAR... HER ZAMAN "EN İYİSİNİ" Mİ İSTERSİN YOKSA "ELİMDEN GELENİ YAPTIM, BU YETERLİ" Mİ DERSİN?

HEPİMİZ
MÜKEMMELİ,
EN İYİSİNİ
İSTERİZ.

AMA MÜKEMMELİYETÇİ OLMAK BAŞKA BİR ŞEY! MÜKEMMELİYETÇİLİK, BİZE ULAŞILMASI ZOR, YÜKSEK HEDEFLER KOYAN İÇİMİZDEKİ BİR SES. BU SES BİR DE BİZİ ACIMASIZCA ELEŞTİRİR!

İÇİNDEKİ MÜKEMMELİYETÇİ SESİN NE KADAR GÜÇLÜ OLDUĞUNU KEŞFETMEN İÇİN BU TESTİ HAZIRLADIK! BU TESTTE DOĞRU YA DA YANLIŞ CEVAP YOK. HADİ, 3 SEÇENEKTEN SANA EN UYGUN OLANI İŞARETLE

44

1. BİR SINAVDA BEKLEMEDİĞİN BİR HATA YAPTIĞINDA NE HİSSEDERSİN?

- A) Üzülürüm ama sonraki sınava odaklanırım. Hatalar öğrenmek içindir.
- B) Biraz moralim bozulur ve nerede yanlış yaptığımı uzun uzun düşünürüm.
- C) Günlerce aklımdan çıkmaz. Kendime çok kızarım ve kendimi başarısız hissederim.

2. YENİ BİR HOBIYE VEYA SPORA BAŞLARKEN DÜŞÜNCEN NE OLUR?

- A) Denemek ve eğlenmek için başlarım, zamanla daha iyi olurum.
- B) Başarılı olacağıma inanırsam başlarım, biraz endişeli olurum.
- C) Eğer en iyisi olamayacaksam, hiç başlamak daha iyidir.

3. ÖNEMLİ BİR ÖDEVİN VAR. ÖDEVE NASIL BAŞLARSIN?

- A) Hemen bir plan yapar ve yavaş yavaş çalışmaya başlarım.
- B) Bazen son güne bırakırım ama bir şekilde yetiştiririm.
- C) Mükemmel bir fikir bulana kadar sürekli ertelerim, bu yüzden çok strese girerim.

4. ODANI TOPLAMAN GEREKİYOR. SONUÇ NASIL OLMALI?

- A) Yaşanabilir ve düzenli olması yeterli.
- B) Her şeyin yerli yerinde ve temiz olmasına özen gösteririm.
- C) Her şey milimetrik olarak yerinde durmalı, en ufak bir dağınıklık beni rahatsız eder.

5. BİR GRUP ÇALIŞMASINDA SENİN İÇİN EN ÖNEMLİ ŞEY NEDİR?

- A) Arkadaşlarımla birlikte bir şeyler öğrenmek ve süreci keyifli geçirmek.
B) İyi bir not almak önemlidir ama grubun uyumlu çalışması da gerekir.
C) Tek önemli şey, projenin en yüksek notu almasıdır. Süreçteki zorluklar önemli değil.

6. BİR SUNUM YAPARKEN DİLİN SÜRÇTÜ. SONRASINDA NE DÜŞÜNÜRSÜN?

- A) "Olur böyle şeyler," der güler geçerim.
B) "Keşke olmasaydı," diye biraz utanırım ama devam ederim.
C) Sunumun geri kalanı harika bile geçse, sadece o hataya takılır kalırım.

7. AİLENİN SENDEN BEKLENTİLERİ HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYORSUN?

- A) Başarılı olmamı isterler ama beni her koşulda desteklerler.
B) Benden yüksek beklentileri var ve bu beni bazen strese sokuyor.
C) Onları hayal kırıklığına uğratmaktan çok korkuyorum, beklentileri çok yüksek!

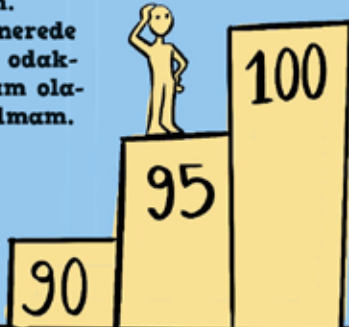
8. BİR GRUP ÖDEVİNDE GÖREV DAĞILIMI YAPILDI. SENİN TAVRIN NE OLUR?

- A) Herkesin kendi görevini yapacağına güvenirim.
B) Herkesin işini doğru yaptığına emin olmak için ara sıra kontrol ederim.
C) İşlerin "doğru" yapılması için çoğu işi kendim üstlenirim, çünkü başkasına güvenemem.

9. ÇOK ÇALIŞARAK 100 ÜZERİNDEN 95 ALDIN. TEPKİN NE OLUR?

- A) Harika! Emeğimin karşılığını aldım diye çok sevinirim.
B) Sevinirim ama "Neden 100 değil?" diye de düşünürüm.
C) O 5 puanı nerede kaybettiğime odaklanırım ve tam olarak tatmin olmam.

10. ÖNEMLİ BİR SINAVDAN ÖNCEKİ GECE NASIL HİSSEDERSİN?

- A) Biraz heyecanlı olurum ama kendime güvenirim.
B) Oldukça kaygılı olurum, "Ya yapamazsam?" diye endişelenirim.
C) Aşırı stresli olurum, başarısız olacağım diye uykum kaçır ve midem ağrır.

Test bitti! Şimdi Puanlama zamanı! Her 'A' cevabı için 1 puan, 'B' cevabı için 2 puan ve 'C' cevabı için 3 puan vererek tüm puanlarını topla.

ŞIK	CEVAP SAYISI	PUAN
A	x1	
B	x2	
C	x3	
TOPLAM PUAN		

10-17 PUAN ARASI: SAĞLIKLI ÇABA VE DENGELİ YAKLAŞIM

Tebrikler! Mükemmeliyetçiliğin olumlu ve motive edici tarafını yaşıyorsun. Bu "sağlıklı mükemmeliyetçilik" oluyor. Kendin için yüksek ama gerçekçi hedefler belirliyorsun. Hata yapmaktan korkmuyorsun, çünkü hataların öğrenme sürecinin bir parçası olduğunu biliyorsun. Başarısızlıklar seni yıldırılmıyor, aksine onlardan ders çıkarıp yoluna devam ediyorsun. Bu dengeli yaklaşım, genellikle akademik başarıyı olumlu yönde etkiler ve seni stresten korur.

18-24 PUAN ARASI: MÜKEMMELİN EŞİĞİNDE

Yüksek standartların var ve bu seni genellikle motive ediyor. Ancak zaman zaman bu durumun olumsuz yüzüyle de karşılaşılıyorsun. Kendini aşırı eleştirdiğin, "ya hep ya hiç" düşüncesi-ne kapıldığın veya yoğun stres yaşadığın anlar oluyor. Özellikle LGS gibi sınavların yarattığı baskı, senin gibi yüksek hedefleri olan öğrencileri daha fazla yorabilir. Bu durum, sınav kaygısını artırabilir. Unutma, küçük bir heyecan seni motive edebilir, ancak bu kaygı kontrolden çıkmaya başladığında enerjini tüketir. Önemli olan bu dengeyi bulmaktır.

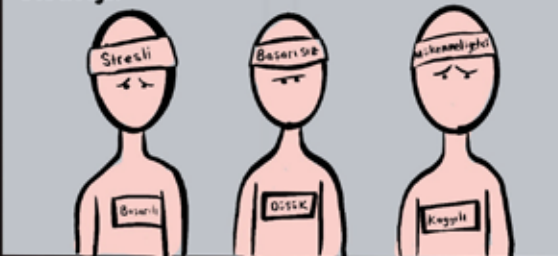

25-30 PUAN ARASI: MÜKEMMELİYETÇİLİK TUZAĞI

Dikkat! Mükemmeliyetçiliğin seni yıpratıcı ve strese sokan tuzağında olabilirsin. Bu "sağlıksız mükemmeliyetçilik" oluyor! Belirttiğin özellikler arasında şunlar olabilir:

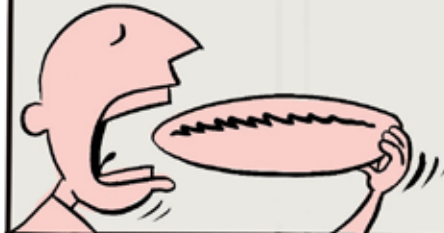
- Asla ulaşamayacak kadar yüksek hedefler koymak. Bu aşırı yüksek hedefler genellikle sadece kendine koyduğun standartlar değil, aynı zamanda aileden veya çevrenden geldiğini düşündüğün beklentileri karşılama baskısından da kaynaklanabilir.
 - Yoğun bir başarısızlık korkusu ve hata yapma endişesi yaşamak.
 - Mükemmel bir iş çıkaramayacağından o kadar çok korkarsın ki, başlamayı sürekli ertellersin. Bu durum, son dakika stresi ve kaygısını daha da artırır.
 - Başarılarından bile tam olarak tatmin olamamak.
 - Yoğun sınav kaygısı yaşamak.
- Bu döngü, akademik başarıyı olumsuz etkileyebilir ve hatta kendini üzgün ve depresif hissetmene neden olabilir.

UNUTMA, test sonucun ne olursa olsun, bu bir etiket değil, kendini daha iyi tanıman için bir fırsattır. Mükemmeliyetçilik, yönetilebilir bir özelliktir. Doğru araçlarla, onu bir stres kaynağı olmaktan çıkarıp seni hedeflerine taşıyan sağlıklı bir motivasyon gücüne dönüştürebilirsin. İşte sana yardımcı olacak birkaç strateji!

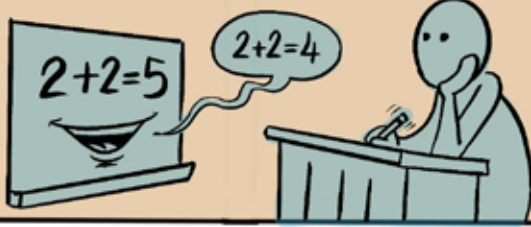
GERÇEKÇİ HEDEFLER BELİRLE

"Ya hep ya hiç" düşüncesi en büyük tuzaklardan biridir. Her şeyin kusursuz olması gerekmez. Ulaşılabilir ama aynı zamanda seni biraz zorlayan hedefler belirlemek, "sağlıklı mükemmeliyetçiliğin" anahtarıdır. Bir ekmeği bütün olarak yiyemezsin! İşleri parçalara böl. Bütüne değil, parçaya odaklan. Hedefini "mükemmel olmak" yerine "Başla-Bitir!" olarak belirlediğinde, erteleme tuzağına düşmekten de kurtulursun.

HATALARI BİRER ÖĞRETMEN OLARAK GÖR

Hata yapma korkusu, kaygıyı ve erteleme davranışını tetikler. Unutma ki en başarılı insanlar bile hata yapar. Hatalar, başarısızlığın kanıtı değil, öğrenme ve gelişim sürecinin doğal bir parçasıdır. Bir dahaki sefere neyi daha farklı yapabileceğini düşünmek, kendine kızmaktan çok daha faydalıdır.

KENDİNE KARŞI NAZİK VE ŞEFKATLİ OL

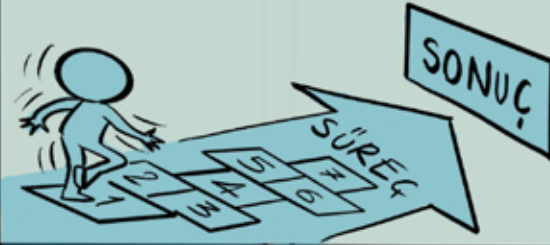
Yapılan araştırmalar, öz-şefkatın mükemmeliyetçiliğin yol açtığı depresif hislere karşı koruyucu bir kalkan olduğunu gösteriyor. En iyi arkadaşına nasıl davranıyorsan, kendine de öyle davran.

Kendinin en acımasız eleştirirni olmak zorunda değilsin. Zorlandığında kendine destek ol.

SÜRECİN DE TADINI ÇIKAR

Bazen o kadar sonuca odaklanırsın ki yolculuktan keyif almayı unuturuz. Bir proje üzerinde çalışırken öğrendiğin yeni bilgiler, arkadaşlarınla paylaştığın anlar veya bir sorunu çözerken hissettiğin o anlamlı başarı hissi... Bunların hepsi, en az alacağın not kadar değerlidir.

YARDIM İSTEMEKTEN ÇEKİNME

LGS ve sınavların yarattığı yoğun baskı, pek çok öğrencinin kendini bunalmış hissetmesine neden oluyor. Hatta yapılan araştırmalar, bu dönemde öğrencilerin neredeyse yarısının kendini üzgün ve depresif hissettiğini gösteriyor. Bu yüzden yalnız olmadığını bilmelisin. Stres ve kaygı başa çıkamayacağın bir seviyeye geldiğinde, okuldaki rehber öğretmenle, bir öğretmenle veya ailenle konuşmak sana çok iyi gelecektir.

KIYASLAMAKTAN VAZGEÇ

Kendini sürekli olarak başkalarıyla karşılaştırmaktan ve herkesten daha iyi, daha mükemmel olma çabasından vazgeç. Bunun yerine kendi içinde gösterdiğin gelişmeye ve kaydettiğin ilerlemeye odaklan. Eğer bugünü dünden daha iyi geçirdiyse çok iyi bir iş başarmışsın demektir ve bu gerçekten yeterli.

UNUTMA, mükemmellik bir varış noktası değil, bir yolculuktur. En büyük başarının notların değil, bu yolculukta kendini keşfetmen ve kendine iyi davranmayı öğrenmendir. Sen bu halinle mükemmeldin!

Hazırlayan ve Çizen: Ceyda Akdeniz

Dikkat Testi: 10 Farkı Bul

Aşağıdaki iki görsel arasında 10 fark bulunuyor. Rüzgâr güllerinden sevimli deniz canlılarına kadar her yere dikkatlice bak, değişik detayları yakala!

DÜNYA KADAR BÜYÜK BİR EMANET

Bahar Demirci / 7C

İTO Hüma Hatun İmam-Hatip Ortaokulu

Gecenin karanlığında gözlerimi kapatmış, sessizce düşünüyordum. Dünya-mız bu hâle nasıl gelmişti? Son on yılda nasıl bir şey olmuştu ki bu kıtlık, salgın başımıza gelmişti? Art arda gelen salgınlar, savaşlar, açlıklar! Neyi gözden kaçırmıştık da bunlar yaşı-nıyordu? Dünya sanki bizi üzerinden atmaya çalışıyor gibiydi. Biz çocuklarını sarıp sarmalayacağına sırtımıza her gün yeni bir yük bindiriyordu.....

Bir suçumuz olmalıydı; tüm bunları yaşamak için işlediğimiz bir suç. Suçumuz, bizlere misliyle verilen güzel şeyleri beğenmemek, ayarlarıyla oynamak mıydı? Biraz şırmarmış mıydık yoksa? Kalbini mi kırmıştık dünyanın? Sanırım öyleydi. Yoksa rehavete mi kapılmış-tık? Sorumluluklarımıza değil de keyfimize mi odaklanmıştık? Sonra da tembel tüccar gibi hep birlikte iflas mı etmiştik?

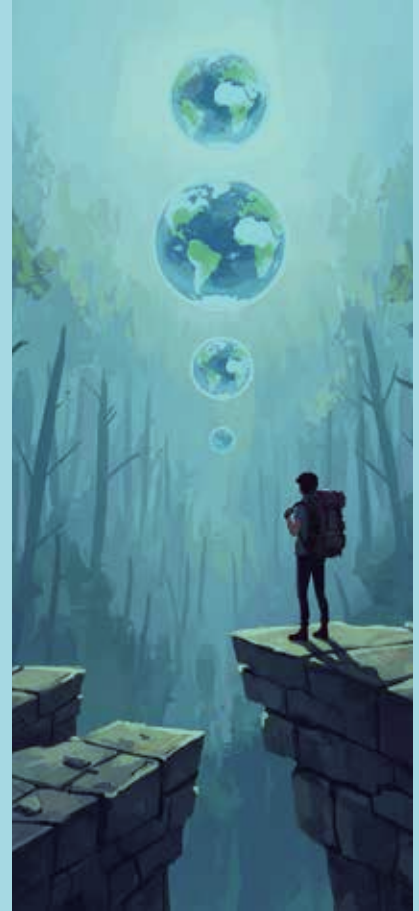
Bize sunulanları hiçbir zaman beğenmedik, hep daha iyisini yapmaya zorladık kendimizi. Her şeyi güzel-leştirdiğimizi sandık ama ben bu gece emin olamiyorum. Kendi hırslarımız uğruna ne bizden sonrasına daha güzelini bırakabildik ne de olanı elimizde tuta-bildik.

Odamın karanlığı mı yoksa

bugün derste izlediğimiz belgesel mi beni bu ka-dar etkiledi bilmiyorum. Ne korkunç sayılar vardı belgeselde. Neler olmuştu dünyada, doğal yaşam bü-yük ölçüde bozulmuştu. Yatağında huzursuzca döndüm. O sırada elime not defterim geldi. Şöyle bir karıştırdım. Yazdığım okul dergisindeki yazıma gelen değerlendirme mektubunu buldum. Şöyle yazmıştı editör:

“Merhaba, dergimize gelen yazıları düzenlerken seninle tanıştım. Çok güzel ve güç-lü bir kalemin var. Kendini çok güzel bir şekilde ifade edebiliyorsun. Yazmak, düşüncelerimizi inceltir ve onlara karşıdan bakabilme-miz için pencereler açar. Bu yazından sonra belki de sana açılan pencereden şunu görebilirsin: Başımıza gelenler ve yaşadıklarımız bir suçun sonucu değildir. Rabbimiz, bizleri zaman zaman imtihan eder. İm-tihan edilmemizin sebebi de suçlu olmamız değildir. O merhametlidir ve aynı zamanda adaletli... Düşün-meyi ve yazmayı hiç bırakma e mi.”

Gecemin soru işaretleri bir bir ortadan kalktı. İçim umutla doldu. İmtihani kazanan ve iyi işler yapan-lardan olmaktı hepimizin gayesi. Hatırladım.....

K E T E B E . C O M

Dallandı, Budaklandı, Kompostlandı

Doğaya saygıya ve kompostun gücüne dair sıcak bir hikâye...

K E T E B E Ç O C U K

ke
te
be

DÜNYANIN AYNASI: KALP

Zeynep Yolcu / 6G

İTO Hüma Hatun İmam-Hatip Ortaokulu

“Temizlik, imanın yarısıdır.” der kutlu söz.
Gönülden başlar en büyük öz.
Arınır kötülüklerden, acizlikten,
Kirli olan yer güzelleşir gönlümden.

Gökyüzü, ağaçlar ve çiçekler,
Hiçbiri sıradan değiller
Gönül gözünle baktığın zaman,
Sıradan sandıkların dönüşür o an!

Eğer temiz ise kalbin,
Tesirli olur dilin
Çeker bir süpürge gibi
Etraftaki bütün bir kibri.
İman güzelleştirir özünü,

Bakışını, duruşunu ve sözünü.
Temizler bütün kirlerden,
Aklına gelecek her şeyden.

Bakarsan etrafına,
Anlarsın düzeni.
Temiz olan kalp,
Temiz olan dünya!

Doğa Bana Emanet Küçük Bir Adım Ayşe Saliha Emon*

Yağmuru çok severim ama annem yağmurda sokaklarda gezmeme istemiyor. Üşütüp hasta olmamdan korkuyor. Ona hak vermiyor değilim. Bir keresinde ıslanıp, fena hâlde üşütmüştüm. Ondan beridir ben de yağmur sonrası gezintisine çıkıyorum. Islak toprak kokusunu içime çekmeye bayılıyorum.

Yağmur sonrası dışarıda dolaşırken dikkat etmeniz gereken iki önemli husus vardır: İlki, su birikintilerine basarken kendi üzerinizi önemsemesiniz dahi başkalarına su sıçratmamaya özen göstermelisiniz. İkincisi de adım attığınız yere dikkat etmeniz gerekir. Hayır, çamura saplanmaktan korkuyor falan değilim ama inanın bana kendi hâlinde dolaşan,

şirin bir salyangozu ezmek istemezsiniz. Yağmurdan sonra salyangozlar her yerdedir. Kaldırım taşlarının kenarlarında, çimlerin üzerinde, ağaçların gövdesinde, arabaların camlarında ve hatta bazen çöp konteynirinin kapağında Yerde gökte salyangoz..... İşin aslını bilmesem gece sabaha kadar bulutlardan salyangoz yağdığını söyleyebilirdim. Bir keresinde öğretmenim sınıfıta sormuştu: “Doğayı korumak için bugün ne yaptınız?” diye. “Bu sabah hiçbir salyangozu ezmedim hocam!” demiştim. Çünkü o sabah da yağmur yağmıştı ve okul yolunda tam yetmiş yedi salyangoz saymıştım. Cevabım hocanın ilgisini çekmişti, ben de devam

ettim: “Salyangozlar doğanın geri dönüştürücüleridir. Kurumuş yapraklar, işlevini yitirmiş bitki kökleri, dökülen ağaç kabukları..... Bunların tamamını sindirerek toprağa geri kazandırıyorlar.” Bilirsiniz, geri dönüşüm denildi mi öğretmenler için akan sular durur. Ah evet! Kuraklık da var ama henüz o konuya gelmedim.

Hocamızı can evinden vurmuşum. Bize atık malzemelerden dev bir salyangoz yapma ödevi verir sandım ama öyle olmadı. Tahtaya bir ayak çizdi. Sanırım bu, benim salyangozlara basmamak için attığım temkinli adımlardan biriydi. Altına büyük harflerle, “BİR ADIM” yazdı. “Çocuklar!” dedi, “Herkes bir adım atsa, bu milyarlarca adım eder ve yeryüzü pek çok dertten kurtulur.” Bir yerde okumuştum, dünyanın en çok nüfusuna sahip iki ülkesi Çin ve Hindistan’dı. Çinliler ve Hintliler aynı anda zıpla-

sa dünya yörüngesinden çıkar mı, diye soruyorlardı. Aklıma bu saçma düşünceyi dile getirmek gelse de konuyu dağıtmamak için kendimi susturdum. Hocanın başka bir şeyden bahsettiği apaçıkta, tahtanın her yerine çeşitli adımlar çizdi, anlattı.

Doğa bize emanetti. Bize bu emaneti korumak için sadece bir adım, küçük bir adım atmamız yeterli dense, o ne olurdu, diye sordu. Hâlen ayakta olan bana baktı ve adımlardan birinin altına, “Salyangozları ezmiyorum!” yazdı, oturmamı söyledi. Bahadır heyecanla: “O zaman ben de solucanları ezmiyorum!” dedi. Hoca onu da yazdı. Sırayla herkes ayağa kalkıyor, attığı küçük adımı detaylandırıyor: Islak mendil kullanmak yerine elimi sabunluyorum, gereksiz plastik atık çıkarmıyorum. Çöpleri ayrıştırıyorum. Büyükannemi suya karışan deterjanlar hakkında uyarıyorum. Su

harcarken dikkat ediyorum. Matara kullanıyorum. Eve giren arılara pencerenin yolunu gösteriyorum. Martılara simit atmıyorum çünkü doğaları gereği balık yerlese ekosistem bozulmaz.... Çoğu bildiğimiz şeylerdi ama attığımız küçük adımların farkına varmak hepimize iyi gelmişti. Dünya her geçen gün daha da kirleniyordu. Tabiat, insanlara küstü küsecekti. Ama her gün, bizim gibi insanların attığı o küçük adımlar, işlerin daha da kötüye gitmesine engel oluyordu. Bunu bilmek harikaydı. Derken attığı adımı söylemek konusunda hiç de acele etmeyen Ege atıldı:

- Yapay zekâya hâlini hatırını sormuyorum! Hoca Ege’yi alkışladı. Sonra durumu biz de anladık, alkışa eşlik ettik. Çünkü hepimiz biliyorduk, YZ’ye sorulan her soru için serverlar mililitrelerce su harcıyordu. Önümüzdeki sene sadece

tek bir yapay zekâ asistanının tükettiği temiz su, İngiltere nüfusunun harcadığı yıllık içme suyu miktarını geçecek, diyorlardı. Gerçekten gerekmedikçe ona anlamsız sorular sormaktan vazgeçmeliydik.

O gün biz dersteyken yağmur yağdı. Teneffüste bahçeye çıktığımızda yerler ıslaktı. Bahadır, çubukla eşelediği topraktan küçük bir solucan bulmuştu. Onu çıplak elle tutabildiğini göstererek tüm cesaretini sergiledi. Su birikintilerine basıp, kuruyan yerlere ayak izlerimizi çıkardık, adımlarımızı saydık. Ortalıkta pek salyangoz yoktu, yalnız bir tane gördüm, geri dönüşüm kutusunun yanında. Ona hâlini hatırını sormak istedim. Cevabını duyamazdım elbet ama tahmin edebilirdim. Gayet iyiydi. Çünkü yağmur yağınca serinlemiş, beslenmiş ve de yeryüzü için ümitlenmişti.

*Metin ve Hikâye Yazarı.

BÜYÜK ÖDÜL

Meryem Karasu / 6F

İTO Hüma Hatun İmam-Hatip Ortaokulu

“Bu ödül sadece doğayı değil, insanların vicdanını da temizlemeyi başaran Erkan Kahraman için. Alkışlarınızla kendisini yılın Küresel Çevre Öncüsü ödülünü takdim etmek üzere sahneye davet ediyoruz!” Alkışlar yükseldi ve Erkan hızlı adımlarla sahneye doğru yürüdü.

“Herkes merhabalar. Ben Erkan Kahraman.

Öncelikle bana bu ödülü layık gördüğünüz için sizlere ve dünyanın geleceği için çabalayan herkese teşekkür ederim.

Benim amacım asla ödül almak değildi. İlk günden bu yana tek bir amacım oldu. Çocuklarımıza daha güzel, yaşanabilir bir dünya bırakmak.”

Bir nefes aldı ve devam etti:

“Üniversite yıllarımda bir çevre vakfında görevliydim. Dereleri temizledim, parkları temizledim, kimsenin görmediği yerleri temizledim. Elimden ne gelirse en iyi şekilde yapmaya çalışıyordum. Bir gün televizyonda o haberi gördüğümde daha çok çalışmam gerektiğini anladım. Büyük okyanusta plastik adı verilen bir kıta varmış ve canlılar için, geleceğimiz için çok büyük bir tehlike olmaya başlamış. Denizin

üzerinde insanların çöplerinden oluşmuş bir yığın... Elbette sessiz kalamazdım. Ancak tek başına da olmazdı. Bana yardım edebilecek herkese anlattım. Sonunda ülkemizden ve dünyadan bu işe destek veren gönüllülerle büyük bir filo oluşturduk. Denizi temizlemek için günlerce çabaladık. Uzun uğraşlar sonucunda bu yığını ortadan kaldırdık. Bu

ödülü en büyük destekçim olan annem, eşim ve başta kızım olmak üzere tüm çocuklara armağan ediyorum!”

Tekrar bir alkış tufanı koptu. O sırada ödül törenini evdeki küçük televizyondan izleyen babaanne, torununa baktı. Göz göze geldiler.

Babaanne torununa, “Baban, küçükken hep büyüyünce dünyayı kurtarmayı hayal ederdi ama o hep ince ruhluydu. Hayalinde diğer küçük oğlanlar gibi kılıç, kalkan, tüfek yoktu. Dünyayı güzelleştirerek, iyileştirerek kurtaracaktı hep. Sonra bir gün bir Hadis-i Şerif öğrendi ve o andan itibaren bu yolda ibadet bilinciyle yürüdü.” dedi.

Bu Hadis-i Şerif onun en büyük destekçisi oldu: “Allah güzeldir, güzelliği sever.”

PELERİNİN HAKKINI VERMEK

Zehra Elveren / 6E

İTO Hüma Hatun İmam-Hatip Ortaokulu

Elif bir gün odasında ödev yapıyordu. Canı çok sıkılmıştı. Aniden annesi kapıyı çaldı.

– Elif, gel kızım babanla sana sürprizimiz var, dedi.

– Peki, annecim hemen geliyorum, dedi Elif heyecanla.

Elif hemen kalkıp mutfağa koştu. Masada bir kutu vardı.

Acaba içinde ne vardı?

Elif'in babası onu,

– Gel sultanım, hediyen kutunun içinde haydi aç bakalım, diyerek karşıladı.

Elif hemen kutuyu açtı ve sevinç çılgılığı attı. Kutuda istediği pelerin vardı. Anne ve babasına sarıldı.

– Sürprizimiz daha bitmedi, diğer sürprizimizi de baban söyleyecek, dedi annesi.

Babası devam etti:

Pikniğe gidiyoruz kızım, dedi.

Elif, pikniğe giderken pelerinini takmaya karar verdi.

Pelerinini yanındaki eldivenleri de almayı unutmadı.

Herkes çantasını hazırlıyordu. Elif odasında piknikte yapacağı şeylerin hayalini kuruyordu. Kırlarda koşmak, bulutları seyretmek ve oyunlar oynamak. Aniden gelen korna sesiyle Elif irkildi. Bu babasının arabasıydı herkes Elif'i bekliyordu.

Hemen çantasını alıp arabaya doğru gitti. Elif ve ailesi her zaman gittikleri piknik alanına gidecekti. Uzun bir yolculuk olduğu için Elif doya doya hayal kurabilecekti.

Bir süre sonra piknik alanına geldiler. Bu, her zaman geldikleri piknik alanına hiç benzemiyordu. Her yer çöplerle doluydu.

– Buraya ne olmuş böyle, dedi annesi. Hadi arabadan inelim şuraya bir göz atalım. Elif'in yüzünden moralinin bozuk olduğu belliydi.

– Sultanım, her şey istediğin gibi gitmeyebilir ama ne dersin buraya kadar gelmişken bir katkıda bulunmayalım mı, diye sordu babası. Birlikte çevreyi temizlemeye başladılar. Bir sürü cam kırıklarıyla dolu bir yol vardı. Bir tane bile araç yoktu çünkü cam kırıkları araçlara zarar verebilirdi. Elif çantasından eldivenlerini çıkardı ve annesinden bir çöp poşeti istedi. Eldivenlerini giydi ve anne, babasının yardımıyla camları poşete koydular. Çevredeki çöpleri de topladılar. Artık piknik yapabiliyorlardı. Elif kırlarda koştu, oyunlar oynadı, bulutları seyretti, bir şeyler atıştırdı ve hep birlikte çok eğlendiler.

GÜZELLİK VE TEMİZLİK

Yunus Emre Adağ / 8B
Akif İnan Anadolu İmam-Hatip Ortaokulu

Merhabalar, ben dergimizin yeni üyesi Yunus Emre. Dergimizin bir önceki sayısını okudum ve çok beğendim. Sizlere bu sayıda ben de bir şeyler anlatmak istedim. Öncelikle temizliğin ne olduğundan bahsederek başlayalım: Nedir acaba temizlik, kaç çeşittir? Soruların yanıtını duyar gibiyim. "Elleri yıkamak" diyen var, "abdest almak" diyenler... Sizi de duydum. Evet, aklınıza gelen su ile yapılan birçok farklı temizlik türü var, eminim çoğunu biliyorsunuzdur. Örneğin; elleri yıkamak, banyo yapmak, abdest almak. Ben, manevi temizliği anlatmak istiyorum. Nedir manevi olarak temizlik, ruh, nefis gibi soyut kavramların temizliğidir. Abdest almak; nefsi terbiye eden, temizleyen üç ayların üçüncüsü Ramazan ayı boyunca tutacağımız oruç bu temizlik türüne örnektir.

Manevi temizliğe engel olan pek çok şeyle karşılaşırız. Günümüzde en çok rastladığımız engellerden biri kötü sözler, çirkin hareketler ve ahlaka yakışmayan davranışlar. Sokak-

tan geçerken bir adamın başıra çağıra hakaretler etmesi, argo kelimeler kullanması gibi. Peki, biz bunun gibi yakın çevrenin bile kullandığı kötü kelimelerden nasıl korunabilir, nasıl temizlenebiliriz? Birinci yol o kelimeleri duymazdan gelmek. İkincisi, duyduğumuzda o kimseyi uyararak bunun bir Müslümana yakışmayan sözler olduğunu hatırlatmak. Böylece hem kendimizi hem de o kimseyi bu kötü sözlerden temizlemiş oluruz. Eğer bu kimse ısrarla o şekilde konuşmaya devam ediyorsa, artık ondan uzaklaşarak sadece kendimizi koruyabiliriz. Çünkü bu ısrarları en azından şimdilik bizi anlayamadıklarını, bizi ciddiye almadıklarını gösterir. Hâllerini düzeltmeye başlayana kadar en iyisi onlarla mesafemizi korumak olacaktır. Sadece kötü sözler mi acaba manevi temizlikte temizlenmemiz gereken? Temizlenmemiz gereken diğer bir şey de duygularımız. Bir kimseye

duyduğumuz kin, nefret temizlenmesi gereken manevi duygularımızdır. Bu duyguların toplumda oluşmasını önlemek için zengin kimselerin fakir kimselere sadaka vermesi, zekat ibadetini yerine getirmesi bir temizlik çeşidi sayılabilir. Ayrıca bahsettiğimiz zekât ve sadaka ibadeti, maddi malımızın manevi olarak temizlenmesine de yardımcı olur. Şimdilik bu kadar arkadaşlar. Başka manevi veya maddi temizlik türlerini de siz araştırarak bizlerle paylaşabilir, arkadaşlarınızı da bu konuda bilgilendirebilirsiniz. Bu sayede İmam-Hatip ruhuna yakışan bir genç nesil oluruz. Sadece biz değil, çevremiz de bizden örnek alarak bu ruha özenir. "Allah güzeldir, güzelliği sever." Hadis-i Şerif'ini örnek alarak, çevremizden başlayarak güzelliği yayabiliriz.

Çizer: Rûveyda Ekener

ZAMANLAR VE GEZEGENLER ARASINDA

Ayşe Kerime Kipritci / 5M

İTO Hüma Hatun İmam-Hatip Ortaokulu

O gün Haysu, reçel yiyen yıldızlar çiziyordu. Resim çizmeyi çok severdi. Bu yüzden babası ona bir sürü kâğıt almıştı. Haysu'nun resimleri güzeldi fakat bir sorun vardı. O yanlış çizdiği veya beğenmediği resimlerini buruşturup atıyordu, bu kâğıt israfıydı. Ailesi onu bu konuda fazlaca uyarılmıştı ama o sürekli kâğıt üretildiğini ve bu yüzden bir şey olmayacağını söylüyordu. Aslında sürekli gelen uyarılardan o da sıkılmıştı. O yüzden Zamansızlar Diyarı kitabından öğrendiği galaksiye taşınmaya karar verdi. Bir kaç günde çantasını hazırlayıp Zamansızlar Diyarı adlı kitabın 358. sayfasının 9. satırında bulunan "boşluk" kelimesine 8 saniye boyunca basılı tutup bıraktı. Bu sayede Samanova Galaksisi'nde bulunan Nosirnos gezegenine gelmişti. Yeni evine yerleşti ve komşularıyla tanıştı. Komşuları ona etrafı gezdirdiler, en son sonsuzluk havuzuna götürdüler. Havuzun içinde milyarlarca video akıyordu hatta bir şey istediğinizde onu size atıyordu.

Haysu buna bayıldı. Burası harikaydı. Hemen kendine bir şeyler istemeye başladı. Önce kendine güzel bir telefon sonra yeni evi için uçan ekran istedi. Hemen evine gitti. Ekrandan dans eden filleri, akrobasi yapan çocukları ve mamut yıkama videolarını izledi. Birkaç saat sonra sıkıldı ve komşusu Zambak ile tekrar havuza gitti. Havuzdan koltuk istediler. Koltuğu havuzun kenarına çektiler ve PlayStation rica ettiler. O da gelince beraber oynamaya başladılar. Saatlerce oynadılar, oynadılar ve oynadılar. O kadar oynadılar ki sonsuzluk havuzu bile

şaşıp kaldı. Zamanın bu denli israf edilebileceğini daha önce hiç düşünmemişti. Zaman boş boş geçtikçe giderek sinirlenen havuz; onları uyarmak için akrebi çöl akrebinden, yelkovanı minik bir yel değirmeni maketinden, üzerindeki sayıları ise reçel yiyen yıldızlardan oluşan bir saat fırlattı. Ama iki arkadaş oyuna o kadar odaklanmıştı ki hiçbir şey fark etmedi. Havuz aynı saatten bir tane daha fırlattı. Bu sefer biraz sertçe gelen saatten darbe yiyen iki arkadaş kafalarını kaldırıp baktılar.

Haysu sinirlenmişti, "Ne var? Görmüyor musun, oyun oynuyoruz. Rahat bırak bizi!" diye bağırdı. Havuz elindeki saati gösterip, "Bakın saatlerdir oynuyorsunuz. Yeter artık zaman asla geri gelmez. Bu gezegende zamanın sınırı yok Haysu ama eğer dünyaya dönersen o zaman anlarsın. Burada vaktin değerini bilmedin. Çok vaktim var, deyip zamanını harcadın." dedi.

Haysu çok korkmuştu, hemen çantasındaki Zamansızlar Diyarı adlı kitabın 216. sayfasının 4. satırındaki "pişmanlık" kelimesine 8 saniye basılı tuttu. Bıraktığında eski evinin bodrumundaydı. Üst kata ailesinin yanına çıkmak istedi ama dizleri çok ağrıyordu. Az ilerideki aynaya baktı. Bir de ne görsün?

Aynada ona bakan yaşlı bir kadın vardı. Oysa daha geçen hafta dünyadan ayrılmıştı. Ne zaman bu kadar yaşlanmıştı? İşte o an anladı. Nosirnos gezegeninde bir hafta dünyada yetmiş yıla denk gelmekteydi. Asla zamanın geri gelmeyeceğini boşa harcanmaması gerektiğini anladı ama neyse ki tüm bunlar bir rüyaydı.

HİÇBİR İYİLİK BOŞA GİTMEZ

Hilal Korkular / 6F

İTO Hüma Hatun İmam-Hatip Ortaokulu

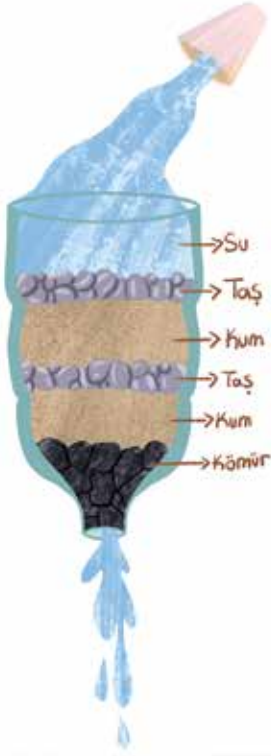
Merhaba, ben Ecem. Yeni bir okula nakil oldum fakat başlangıçta okuldan pek memnun değildim. Çünkü okulumuzda oldukça fazla zorbalık vardı. Burada bazı insanlar bir gün yaptıklarından sorguya çekilmeyecekmiş gibi acımasızca davranıyorlardı. Okulumuzdaki zorbalıkta başı çeken ve çok kötü şeyler yapan bir grup vardı. Bu grubun üyeleri: Aslı, Cansu, Mert, Melisa ve Emir.... Bunlar aynı zamanda Allah'a da inanmıyorlardı.

Ben, iyi bir Müslüman olmaya çalışıyorum. Bu yüzden zorbalığa uğrayan kişilere yardım ediyorum. Ama ben de zorbalık görüyorum. En çok da başörtüm olduğu için.... Aslında benimle pek uğraşmak istemiyorlar fakat ben onların zorbaladığı

kişilere yardım ettiğim için beni rahat bırakmıyorlar. Bir keresinde öyle bir şey oldu ki sonunda her şey değişti. Koridorda yürüyordum bir kızın parasını zorla almaya çalıştıklarını gördüm. Hemen yanlarına koştum ve Aslı'ya çekilmesini söyledim. Aslı bu kez bana dönüp başörtülü olduğum için dalga geçmeye başladı. Onu susturup şöyle dedim: "Bizi üzecek şeyler söyleyebilirsin ama Allah seni, beni görüyor. Sen bu yaptıklarının ağlattığın kişilerin hesabını vermeyeceğini mi sanıyorsun? Allah iyilik yapana iyilik verir ve kötülük yapana da bunu ödetir. Bana inanmıyorsan sana bir ayet okuyayım: "Erkek olsun kadın olsun, kim inanmış bir insan olarak dünya ve ahirete yararlı

işler yaparsa kesinlikle ona güzel bir hayat yaşatacağız ve böylelerinin ecirlerini de muhakkak surette yapmış olduklarının daha güzeliyle vereceğiz." Şimdi anladın mı? Ben bunları söylerken Müdürümüz Yusuf Öğretmen meğer hâlâ arkamdaymış. Müdürümüz benim söylediklerimi duyunca çok mutlu olmuş. Bu davranışımın dolaylı beni ödüllendirmek istedi. Hasta olan abimin tedavi masraflarına yetecek kadar bana ödül verdi. O gruba ise disiplin cezası verdi. Disiplin kurulu tutanak tuttu. Ertesi gün okula geldik. Bir de ne görelim? Zorbalık yapanlar iyilik meleği olmuş. Herkese yardım ediyor, tatlı sözler söylüyorlar. Şükürler olsun.

Su Filtresi Deneyi

Deney Nasıl Yapılır?
Boş bir plastik şişenin altını kes ve ters çevir.
En alta kömür koy, üstüne sırasıyla kum, taş, kum ve taş ekle. Kirli suyu yavaşça üstten dök. Alttan akan suyu dikkatlice gözlemler!
Ne Oldu?
Su, katmanlardan geçerken içindeki kirler tutulur ve daha berrak hale gelir.
Not: Bu filtre suyu temizler ama içme suyu hâline getirmez!

Hadi Kompost Yapalım

1) Tükettiğimiz besin atıklarını biriktirelim

2) Atıklarımızı Toprakla karıştıralım

3) Arada bir toprağı karıştırarak atıkların toprak içinde doğal gübre olmasını bekleyelim

4) Karışım hazır hale geldiğinde tohumları içine ekleyip önce çimlenmesini sonra büyümesini bekliyoruz

“Temizlik, imanın yarısıdır.”
(Müslim, Tahâret, 1)

TEMİZ KALP, TEMİZ DÜNYA!

Ahmet Yusuf Gündoğdu / 6C
Akif İnan Anadolu İmam-Hatip Ortaokulu

Sağlığın temeli temizliktir,
Arınmak ruhsal bir ihtiyaçtır.
Temizlik imanın bir parçasıdır,
Temizlik imandandır.

Saf bir kalp en büyük hazinedir,
Bir yaşam biçimidir.
Temizlik en güzel kıyafettir,
Temizlik imandandır.

Temizlik imanın en berrak yüzüdür,
Düzenli hayat, verimli bir ömürdür.
Kalp temizliği karakterin temelidir,
Temizlik imandandır.

GERİ DÖNÜŞÜM KUTUSU

MALZEMELER

- Ayakkabı kutusu
- Kaplama kağıdı
- Makas
- Tutkal
- Kalem

①

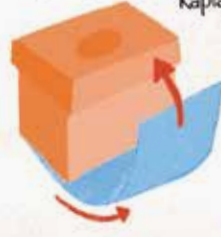
Ayakkabı kutusunun kapağını şekildeki gibi keselim..

KES

②

Kutuyu kaplama kağıdı ile kaplayalım.

⑤

Ve Geri Dönüşüm Kutumuz hazır!

④

Kutunun üstüne Geri Dönüşüm simgesini çizelim. Ve hangi atık olduğunu yazalım.

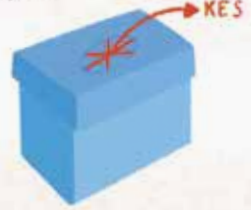

Pil Plastik Com

Geri Dönüşüm Simgesi

③

Kutuda açtığımız daireyi kaplama kağıdı üzerinde de açalım.

Diğer atıklar içinde Geri Dönüşüm kutusu yapmaya ne dersim ?

CAM

PİL

PLASTİK

Çizer: Elif Naz Hisoğlu

EN YAKIN DOST

Sare Köse / 6F

İTO Hüma Hatun İmam-Hatip Ortaokulu

Gönlümün en sessiz yerinde bir ses var.
Adımı bilen hâlimi anlayan.
Yalnız kaldığım gecelerde,
Allah'tır bana en yakın dost olan.

O'nun göğü bir örtü serdi üstüme,
Yıldızları umut diye astı karanlığa.
Bir yaprağın damarlarını bile bilen O,
Yarattı her şeyi ölçüyle ve sonsuz güçle.

Nefesimde hayat gözümde ışık,
Topraktan insan yarattı bir damla suyla.
Önümde uzun bir yol, kalbim hazır,
Bir "Ol!" dedi varlık buldu Dünya.

Benden bana daha yakın bir dost,
Ne terk eder ne de unuttur.
Ben unutsam da amacımı bazen,
O rahmetiyle hep beni bulur.

O yüzden korkmam karanlıktan,
Bilirim yanımdadır her an.
Yaratan koruyan seven Rabbim,
Allah yeter bana dost olarak her zaman.

DÜNYAYA KARŞI SORUMLUYUZ

Erva Aydın / 6D

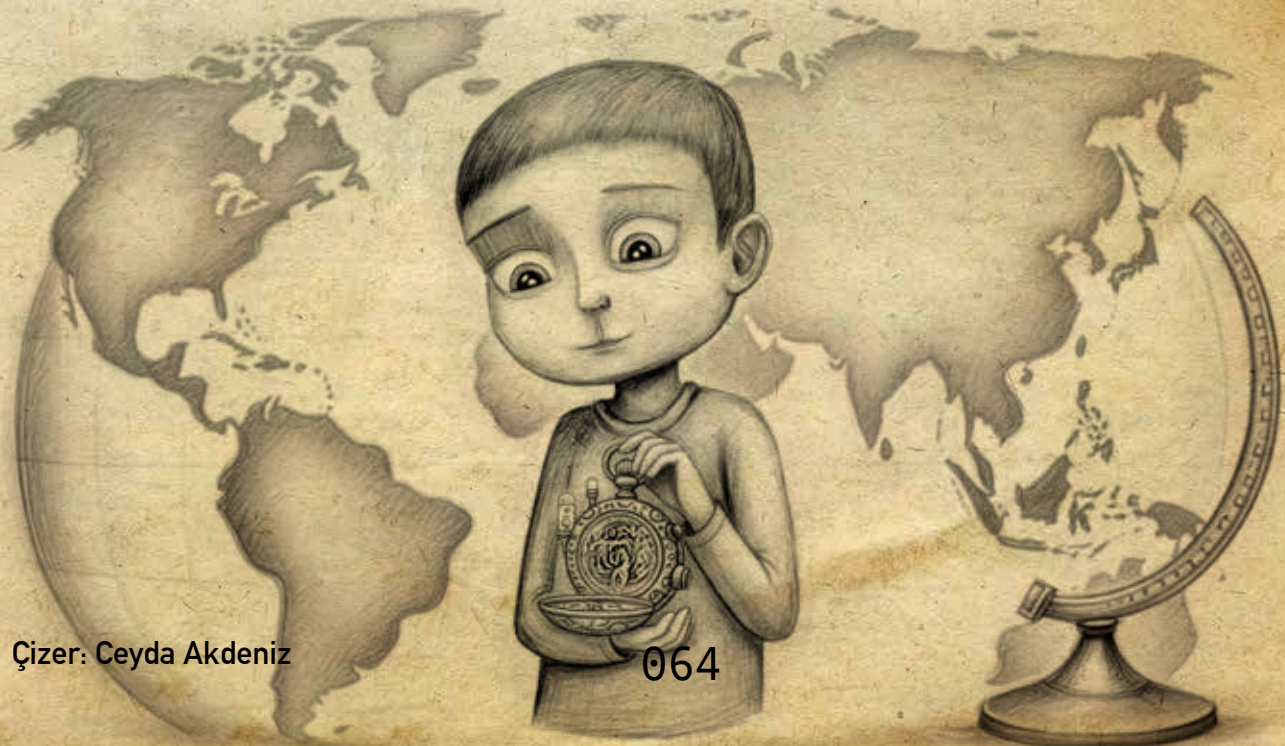
İTO Hüma Hatun İmam-Hatip Ortaokulu

İnsan bazen Allah'ın verdiği nimetlerin kendisine ait olduğunu düşünür. Oysa örneğin dünya, bize ait olan bir mülk değil, bizim korumamız gereken bir emanettir. Emanetler hoyratça tüketilmez ve bozulmaz. Bu yüzden bu emaneti özenle korumak gerekir. Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır: "İslah edilmesinden sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın. Allah'a korku ve ümitle dua edin. Muhakkak ki iyilik edenlere Allah'ın rahmeti çok yakındır." (A'raf Suresi, 56)

Bu âyet, dünyadaki görevimizi açık ve net bir şekilde anlatmaktadır. Biz dünyaya bozgunculuk yapmak için değil, dünyayı korumak ve iyiliği çoğaltmak için geldik. Günümüzde ormanların yakılması, suların kirlenmesi ve hayvanların yaşam alanları-

nın daraltılması dünyanın bozulmasına örnektir. İnsan, kendisine verilen bu emaneti kendi malı gibi gördükçe bu bozgunculuk artmaktadır. Oysa insan, yeryüzünün sahibi değil; sorumlusudur. Bu yüzden bir işe başlamadan önce bunun sonucunda neler olacağını düşünmeli ve kötü sonuçlara yol açacak davranışlardan uzak durmalıdır. Âyetin bize verdiği önemli mesajlardan biri de korku ve umut dengesidir. Yaptıklarımızdan sorumlu olduğumuzu bilmek bizi daha dikkatli olmaya yönlendirir. Aynı zamanda yapılan iyiliklerin karşılıksız kalmayacağını bilmek, bizi kötü davranışlardan uzaklaştırır ve iyi davranışlara teşvik eder. Yere çöp atmamak, suyu boşa akıtmamak gibi şeyler küçük birer iyilik gibi görünse bile, aslında çok büyük sonuçlar doğurur.

Sonuç olarak dünya, bizden sonra da var olmaya devam edecektir. Asıl önemli olan, arkamızda nasıl bir dünya bıraktığımızdır. Eğer dünyayı bir emanet olarak görür ve bozgunculuk yapmazsak, hem kendimiz hem de gelecek nesiller için huzurlu ve yaşanabilir bir dünya bırakmış oluruz.

Su Döngüsü

Su israfını Azaltalım

Sızdıran musluk
Günde 15-20 litre

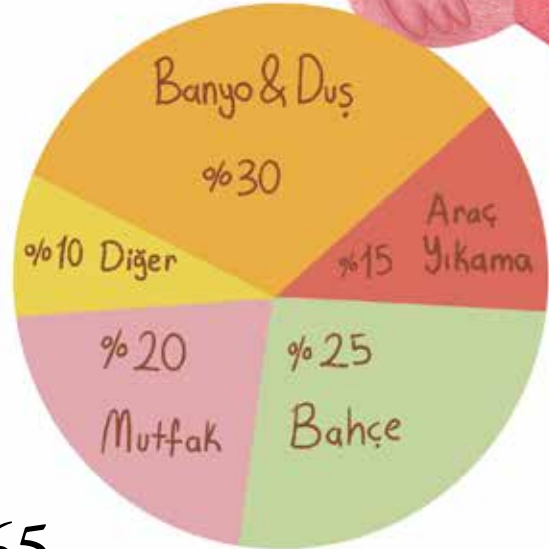
Uzun duşlar
Her duşta 80-100 litre

Araba yıkamak
Yaklaşık 150 litre

Diş fırçalarken
boşa akan su 6 litre

İSİMSİZ SÜPER KAHRAMAN

Berkin Ali Kaya / 5A
Akif İnan Anadolu İmam-Hatip Ortaokulu

Peygamberimiz (sav), "Yol-dan eziyet veren bir şeyi kaldırmak imandandır." buyuruyor.

Bu Hadis-i Şerif bize, imanın sadece kalpte değil davranışlarımızda da yaşadığını öğretir. Sloganımız, "Yolu temiz bırakan kahraman olur!" da küçük gibi görünen iyiliklerin ne kadar büyük anlamlar taşıdığını hatırlatır.

Bir sabah okula giderken yolda yürüdüğümüzü düşünelim. Önümüzde kırık bir şişe, yerde duran bir çöp ya da kaygan bir taş var. Belki biz dikkat edip geçebiliriz ama ya arkamızdan gelen yaşlı bir amca onu görmezse? Ya elinden tutulan küçük bir çocuk üzerinden atlayamazsa? İşte tam o

anda yerdeki o küçük şey, bir başkasının canını yakabileceği büyük bir tehlikeye dönüşür. Onu yerden alıp kenara koyduğumuzda sadece yolu değil, belki de bir kalbi korumuş oluruz.

Bu davranış çok basit gibi görünebilir. Kimse bizi alkışlamaz, adımız bir yerlere yazılmaz, fotoğrafımız çekilmez ama Allah görür. Peygamber Efendimiz (sav), bu davranışı imanla ilişkilendirerek bize şunu söyler: İyi bir Müslüman, sadece kendini değil, çevresindeki herkesi düşünür. İşte bu yüzden yolu temiz bırakan kişi sessiz bir kahramandır. Kahraman olmak için süper güçlere sahip olma-ya gerek yoktur. Bazen bir

çöpü yerden almak, bazen bir dalı yoldan çekmek yeterlidir. Bu küçük iyilikler toplumda sevgi ve güven duygusunu artırır. İnsanlar birbirine daha çok saygı duymaya başlar. Çünkü herkes bilir ki bu yolda yalnız değildir.

Ben de yolda bir çöp gördüğümde artık başka gözle bakıyorum. Onu görmezden gelmek yerine eğilip aldığımda içimde sıcak bir mutluluk hissediyorum. Çünkü biliyorum ki bu davranış hem insanlara hem de Allah'a karşı bir sorumluluktur.

Gerçek kahramanlık, kimse görmese bile iyilik yapabilmektir. İşte bu da imanın en güzel göstergelerinden biridir.

Dünya'mızı kirletmeyelim!

Buğlem Özkılıç / 6E

İTO Hüma Hatun İmam-Hatip Ortaokulu

Yaz aylarının ortasındaydık. Bu yıl birçok orman yangını oldu. Bunun sebeplerinden biri de insanların boş gördükleri arazilere ya da kuru yerlere çöp atmasıydı. İnsanlar etrafa çöp atarken, "Alt tarafı bir cam şişe! Ne olabilir ki!" diye geçirdiler içlerinden. Fakat yanlış düşünüyorlardı. Bir şey olmaz, diyerek atıkları çöpler hem Allah'ın yarattığı güzel dünyamızı çirkinleştirdi hem de birikerek yangın gibi afetlere sebep oldu. Atıkları şeyler arasında cam şişe, plastik, ambalajlar vardı. Bunlar da orman yangını, hava kirliliği, çevre kirliliği gibi sorunlara yol açıyor. Bazı insanların da hayvanların da yaşamına zarar veriyor. Üstelik tek zarar gören insan ve hayvan da değil! Toprak ve su gibi önemli kaynaklarımız da zarar

gördü. Yaşlı, genç, çocuk demeden herkes yangın felaketinden etkilendi. Bazı iyi insanlar, bitki dikerek toprağımızı kurtarmaya çalıştı. Hiç ders almayanlar ise yaptıklarına pişman olmadı. Çevreye etki eden afetler, arkasında büyük bir kirlilik bırakır. Çevre kirliliği ise iklim değişikliğine sebep olur. Dünya'mız kirlendikçe hasta olmaya başlarız. Düşünüyorum da insanlar Dünya'mıza karşı böyle davranmasaydı gezegenimiz daha güzel olurdu. Daha çok temiz hava alırdık. Etrafa bakışımızda daha güzel bir çevre görürdük. Hiç evlerinden çıkmayan insanlar bile dışarı çıkmak isterdi. Öyle değil mi? Kim çevre pırıl pırıl iken, tertemizken çıkmak istemez ki? Çevre kirliliğinin olumsuz etkilerini hepimiz

görüyoruz. Mesela çevre kirliliği gün içerisinde baş ağrısına yol açıyor. Temiz çevrede ise kimse baş ağrımaz. Ayrıca temiz çevre ruhsal açıdan rahatlamaımıza yardımcı olur. Bu da bizi rahatlatır. Bazen insanlar namaz kılmak için üşeniyor. Ama güzel çevrede insan camı açıp temiz havayı içine çeker ve iyi hisseder. Bu da yapmak istediğimiz şeyi üşenmeden enerjik bir şekilde yapmamızı sağlar. Temiz bir çevreye sahip olmak ise aslında çok zor değildir. İnsan doğaya iyi bakarsa doğa da insanlara karşılık verir. Bununla birlikte tasarruf da çevre kadar önemlidir. Çünkü elimizde olan şeyleri tasarruflu kullanırsak bu da çevreye katkıda bulunur. Çevreye iyi bakın çünkü "Allah güzeldir, güzelliği sever.

Su, Gizem Barındırır: MAVİ DÖNGÜNÜN GİZEMLİ KİTABI

Sevim Sarıçam*

Birisine su ikram ettiğimizde, "Su gibi aziz ol!" der. Suyu mukaddes, aziz yapan nedir? Su tüm canlıların yaşam kaynağıdır. İnsan normal koşullar altında susuzluğa sadece 3-5 gün dayanabilir. İhtiyacı olan suyu alamayan bitki nasıl kuruyup canlılığını yitiriyorsa aynı durum tüm canlılar için de geçerlidir. Hayatın devamlılığı için herkesin yeterli tatlı suya ulaşabilmesi gerekir. Birisine su ikram ettiğimizde yaşam kaynağı sunmuş oluruz. İşte bu sebeple su azizdir, mukaddestir.

İnsanın günlük eylemlerini düşündüğümüzde suyun hayatımızı biçimlendirdiğini fark ederiz. Sabah kalktığımızda duş almakla ya da bir bardak suyu ağzımıza dayamakla başlar suyla ilişkimiz. Gün içinde içtiğimiz çayın, yediğimiz yemeğin hem hijyen sağlayıcısı hem de ana maddesidir. Kişisel temizliğimizde, evimizin temizliğinde de öncelikle hep suyu kullanırız. Parkta oynayan çocuğun topu çamura düştü-

ğünde, "Üzülme, suya tutunca tertemiz olur." diyerek çocuğu teselli ederiz. Çözüm üretmede hemen aklımıza su gelir. Çünkü evimizin musluğundan ihtiyacımıza göre sıcak ya da soğuk aktığını biliyoruz. Mahallemizdeki çeşmeden, caminin şadırvanından ya da markette pet şişede satın alarak ona kolayca ulaşabileceğimizin farkındayız. Oysa

bizim kolayca ulaşabildiğimiz su hakkında bilmediklerimiz ve suyun gizemli hâlleri var.

Davranışlarımız suyu korumaya yönelik değilse, suyu bilinçli kullanmıyorsak, musluklar gereksiz yere akmaya devam ediyorsa su ile ilgili daha fazla

şey öğrenmek çok doğru olacak. Erdem Yayınları tarafından yayımlanan "Mavi Döngünün Gizemli Kitabı", 8 yaş ve üstü çocukların su hakkında bilgi edinmelerini ve farkındalık kazanmalarını sağlayacak, itina ile hazırlanmış bir kitap. Antonis Papatheodoulou tarafından yazılan eserin her bir sayfasını İris Samartzi ayrıntılı olarak resimlendi. Mehmet

Sağır tarafından Türkiye'ye kazandırılan eser, bizim çocuklarımızın dünyasına girme imkânı buldu. Projenin konsept ve bilimsel danışmanı da olan Despo Fatta-Kassinou'un çocukluk hayali ile başlayan, kimya mühendisliği eğitimi ile ilerleyen ve nihayetinde bilim ekibinin katkılarıyla şekillenip ortaya çıkan bir eser.

Mavi Döngünün Gizemli Kitabı, Dünya'daki en kıymetli madde hakkında çocuklara farkındalık kazandırmak ve bu farkındalıklarını eyleme dönüştürmek amacıyla hazırlandı. Suyun Dünya'daki serüvenini anlayan, temiz su için harcanan emeği gören kişinin suya mukaddes bir varlık gibi davranması da muhtemeldir. Tüm çaba daha çok insana, çocuğa bunu anlatabilmek. Mavi Döngünün Gizemli Kitabı da böyle bir çabanın eseri.

*Erdem Yayınları'nda Editör.

BAŞÖRTÜSÜ KARDEŞLİĞİ

Fatma Hazan Türkkol*

Tesettür ve kadın erkek ilişkilerindeki sınırlar, özellikle lise çağlarında oldukça kafa karıştırıcı olabilir. Gençler; duygular, inanç ve toplumsal sorumluluklara dair pek çok noktanın kesişim noktasında bunalmış hissedebilir.

Başörtüsü Kardeşliği, sözünü ettiğimiz bu sıkışmışlığı yaşayan bir grup lise öğrencisinin macerası... Bu macerada gençler, öğrendikleri ile yaşadıkları dönemin çatışmalarını yorumlayarak çıkış yolu buluyor. Endonezya'da "Çok Satanlar" listesinden düşmeyen Başörtüsü Kardeşliği serisinin konusu ve macerası hem çok tanıdık hem çok eğlenceli.... Endonezya eğitim sistemi içinde yatılı olarak eğitim veren

Siti Fatıma Dinî Yatılı Okulunun yıllardır değişmeyen iki birincisi var: Asha ve Khalda. Ama şimdi karşı karşıyalar çünkü Almanya'da eğitim bursu yalnızca birine verilecek. Asha ve Khalda daha yurt dışı eğitim bursu fikrine alışmadan ikinci şoku yaşıyor. Seçim için yeni bir sınava girecekler. Üstelik kendi okulları dışında ve tam bir dönem boyunca! Şaka mı? Hayır, değil! Yatılı kız okulundan, karma bir liseye giden iki arkadaş dinî hassasiyetlerini toplum içinde sürdürmeye çalışırken kendilerini, sınırlarını ve çevrelerini tanıyacak. Neden iman ettikle-

rinin ve başörtülü olduklarının farkına varacaklar. İki arkadaşın burs için yarıştığı bu sınav sadece onların değil tanıştıkları herkesin bakış açısını değiştirecek. Asha ve Khalda bu yolculukta "kardeş" olacak. "Kardeşlik", kalbinde pek çok anlamı taşıyan zarif bir kelime. Aynı zamanda mağrur, koruyan, kollayan, sarıp sarmalayan güvenli bir alanı hatırlatıyor. Geçmişe dair hatıraların en güzelleri de bu alanlarda birikenler... Asha ve Khalda'nın kardeşliği de tam öyle. Yol arkadaşlığı, hakkı ve sabrı tavsiye eden iman yoldaşlığı, savunularını paylaşma cesareti veren bir omuz... Başörtüsü Kardeşliği, ibadetlerin ve sınırların anlamını hissettiren eğlenceli, bir o kadar da dokunaklı bir okul hikâyesi.

Başörtüsü Kardeşliği 1 - 2
Yayınevi: Düş Değirmeni
Yazan: Anastasha Hardi
Resimleyen: Hani Widiani
Çeviren: Merve bin Suleiman
Editör: Fatma Hazan Türkkol

CEVAPLAR

- 1-EKOSİSTEM
- 2-FİDAN
- 3-SU
- 4-GERİ DÖNÜŞÜM
- 5-ORMAN
- 6-DENİZ
- 7-BİTKİ
- 8-GÜNEŞ

*Eğitimci ve Yazar.

Geleceğe Yön Verir

Türkiye'nin Önderleri, ülkemizin geleceğinde söz sahibi olacak genç liderleri yetiştirmeyi amaçlayan, üç yıllık eğitim ve kişisel gelişim programıdır."

50 İl

7 Yıl

7000 Öğrenci

önderGENÇ

 TÜRKiYE KATILIM SİGORTA

SAĞLIĞIM GÜVENCEDE TAMAMLAYICI SAĞLIK SİGORTASI

Türkiye Katılım Sigorta'nın faizsiz ve dayanışma esasına dayalı Tamamlayıcı Sağlık Sigortası ile tedavi süreçlerinizi güvence altına alın. Kendi ihtiyaçlarınıza uygun teminatlar ve ek hizmetler seçebilir, size özel esnek ve özelleştirilmiş hizmetlerden yararlanabilirsiniz.

*Detaylı bilgi için
QR kodunu okutunuz.*

 Müşteri İletişim Merkezi
0850 260 10 23
www.turkiyekatilimsigorta.com.tr

MARS

"İnsan odaklı sosyal girişimcilik kuluçka merkezi"

Eğitim, atölye, saha gezisi
ve sosyal sorumluluk odaklı
faaliyetlerle gençlerin
potansiyellerini keşfetmelerini,
yenilikçi düşüncelerini ve
topluma değer katan projeler
geliştirmelerini amaçlar.